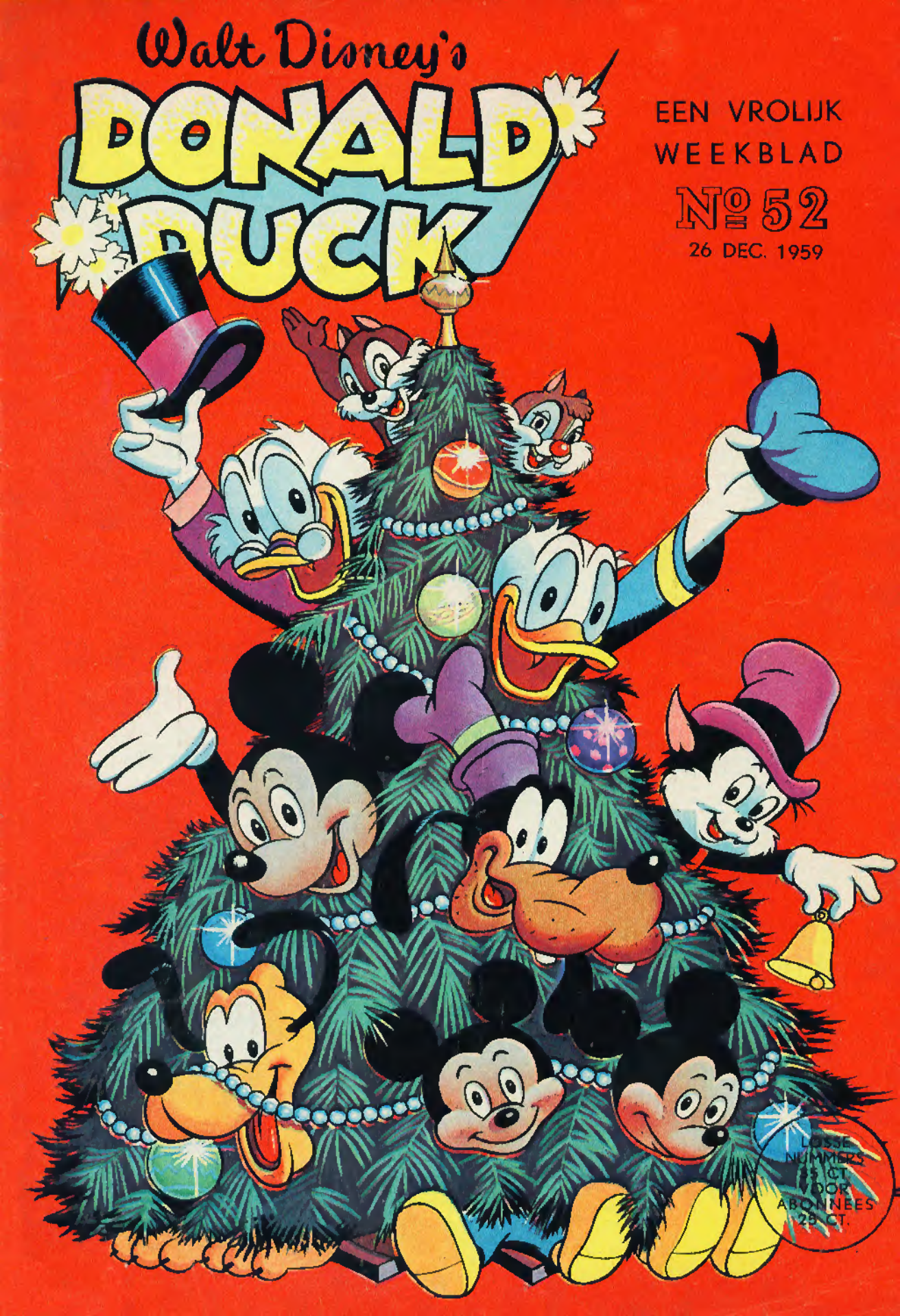
Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
No 52
26 DEC. 1959
LOSSE NUMMERS 25 CT.
VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Over een paar dagen vieren we het kerstfeest. Het feest, waarnaar we ieder jaar weer uitzien en verlangen; het feest, waarop we spreken en zingen van vrede op aarde en vrede in de harten van alle mensen....

Stel je eens voor, dat het elke maand één dag Kerstmis was. „Wat is dàt nu voor een raar idee!" zullen jullie nu zeggen. „Dat zou ook vervelend gaan worden. Want dan was het nooit écht Kerstmis meer!" — Natuurlijk, ik geef toe dat het een beetje vreemd denkbeeld is. Maar stel je nu ook eens voor dat alle mensen, op de hele wereld, één dag in de maand precies hetzelfde zouden voelen en precies hetzelfde zouden wensen als op die ene 25e december. Dat ze één dag in de maand even vurig naar vrede en blijheid voor iedereen zouden verlangen als op die dag, wanneer we gezellig bij de kerstboom zullen zitten en zo'n prettig warm gevoel van binnen krijgen; een gevoel dat we dan wel aan iedereen zouden willen geven: van grote tevredenheid, behagelijkheid en goedwillendheid.

Ja, als dàt eens waar was.. Zou het leven dan niet heel mooi worden? Eén zo'n dag in de maand, waarop we met iedereen, met wie we ruzie hebben, weer vriendschap sluiten, herinnerd worden aan de goede voornemens die we hebben gemaakt en eens echt helemaal aan anderen denken in plaats van aan ons zelf?

Beste vrienden en vriendinnen, we vieren het mooie kerstfeest maar eens per jaar, maar laat het altijd Kerstmis zijn. Ik bedoel, laten we proberen de geest van het kerstfeest vast te houden. Als het kan, iedere dag weer. Je zult zien, dat gaat nooit vervelen! Is dat afgesproken? Dan wens ik jullie allemaal van harte een goed en blij kerstfeest toe.

OOM DONALD

PRIJZEN:

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pilican vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs een „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en winnaressen van de prijsvraag in no. 45.

Eerste prijs: Grietje Darwinkel, **Noord-Sleen.** Tweede prijs: Robert Dassevlle, **Oostende (Blg.).**

3e t/m 12e prijs: Hans Duyzer, **Breezand**; Arie de Vries, **Hoograven**; Jan Rijkenberg, **Amsterdam**; Jos Hendriks, **Bleyerheide**; Grietje Stuursma, **Warfstermolen**; Joke v. d. Vaart, **Vlaardingen**; P. Rijsdijk, **Kinderdijk**; Vlviane Guilmot, **St. Katelune Waver; (Belg.)**; Freek v. Putter, **Emst**; Apple Jolink, **Gaanderen.**

13e t/m 22e prijs: Elly Niemans, **Diemen**; Anneke v. d. Kassteele, **Noordgouwe**; Llentje Hoevers, **Brummen**; Jannie v. Lenten, **Stellendam**; Ch. v. Lookeren, **Helmond**; G. E. Claussen, **Zeeland (N.B.)**; K. de Feyter, **Warmond**; J. v. Nimwegen, **Hoevelaken**; Albert Jansen, **Onnen**; Tony Vos, **Den Haag.** De oplossing van prijsvraag no. 50 luidt: **KONINGIN.**

OOM DONALDS BRIEVEN BUS

Jullie hebben nu kerstvakantie, jongens en meisjes.... dat wil zeggen: een heleboel vrije tijd! Mag ik er op rekenen dat jullie een beetje van die vrije tijd besteden met het schrijven van een briefje aan mij? Mijn adres is „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, en voor onze vrienden en vriendinnen in België: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de enveloppe met je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres!

REGIEN VAN BUUREN, UERWEN EN AERDT. Het heeft me wel wat moeite gekost je puzzeltje op te lossen, maar toen ik de oplossing gevonden had, was ik blij dat ik die moeite er aan besteed had! „Help de vogels in de winter", dat is 't, niet? Ik hoop dat een heleboel jongens en meisjes dit zullen lezen en ook zullen doen!

MATIEU COSEMANS, URMOND. Ik vind het fijn dat je mij geschreven hebt, welke verhalen jij het leukst vindt, Matieu! Op die manier kunnen al onze vrienden en vriendinnen in Nederland en België meewerken om ons Vrolijk Weekblad zo leuk en zo afwisselend mogelijk te maken!

BRIGITTE DE CLERCQ, BRUGGE. Natuurlijk ben je hartelijk welkom in onze vriendenkring, Brigitte! Hoe was je kerstrapport Heb je die ene onvoldoende van je overgangsrapport dit keer weg kunnen werken? Schrijf je 't me nog? Ik ben vreselijk benieuwd!

JEAN DEKARSPEL, TURNHOUT. Je moet de moed niet zo gauw opgeven, Jean! Onze wekelijkse prijsvraag is soms wel 'ns wat moeilijker dan gewoonlijk, maar er is heus wel uit te komen, hoor! Doe deze week maar 'ns je best op de grote kerstprijsvraag!

MARTHA DEKKER, WORMERVEER. Zo, nu sta je dus ook eens in onze brievenbus! Het heeft wel lang geduurd, hè? Maar er waren ook zo veel jongens en meisjes nog Vóór jou aan de beurt! Als je bijna altijd vergeet de oplossing van de prijsvraag in te sturen, zul je ook niet gauw een prijs winnen..

KERST KAARSJE

Ik ben Kaarselientje,
Ik draag een zijden lint
En een kling'lend klokje,
Dat ik prachtig vind.
Op mijn kaarsvetkrullen
Blinkt een vlam van goud,
Vind je 't erg onaardig
Dat 'k niet van hem houd?
'k Ben zo graag op 't kerstfeest,
Maar ik smelt zo snel,
Dat is heus niet prettig,
Dacht je soms van wel?
Toch wil ik niet treuren
Op het feest van licht,
Daarom toon ik ieder
Steeds een blij gezicht!

De kleine BOZE WOLF

door Walt Disney

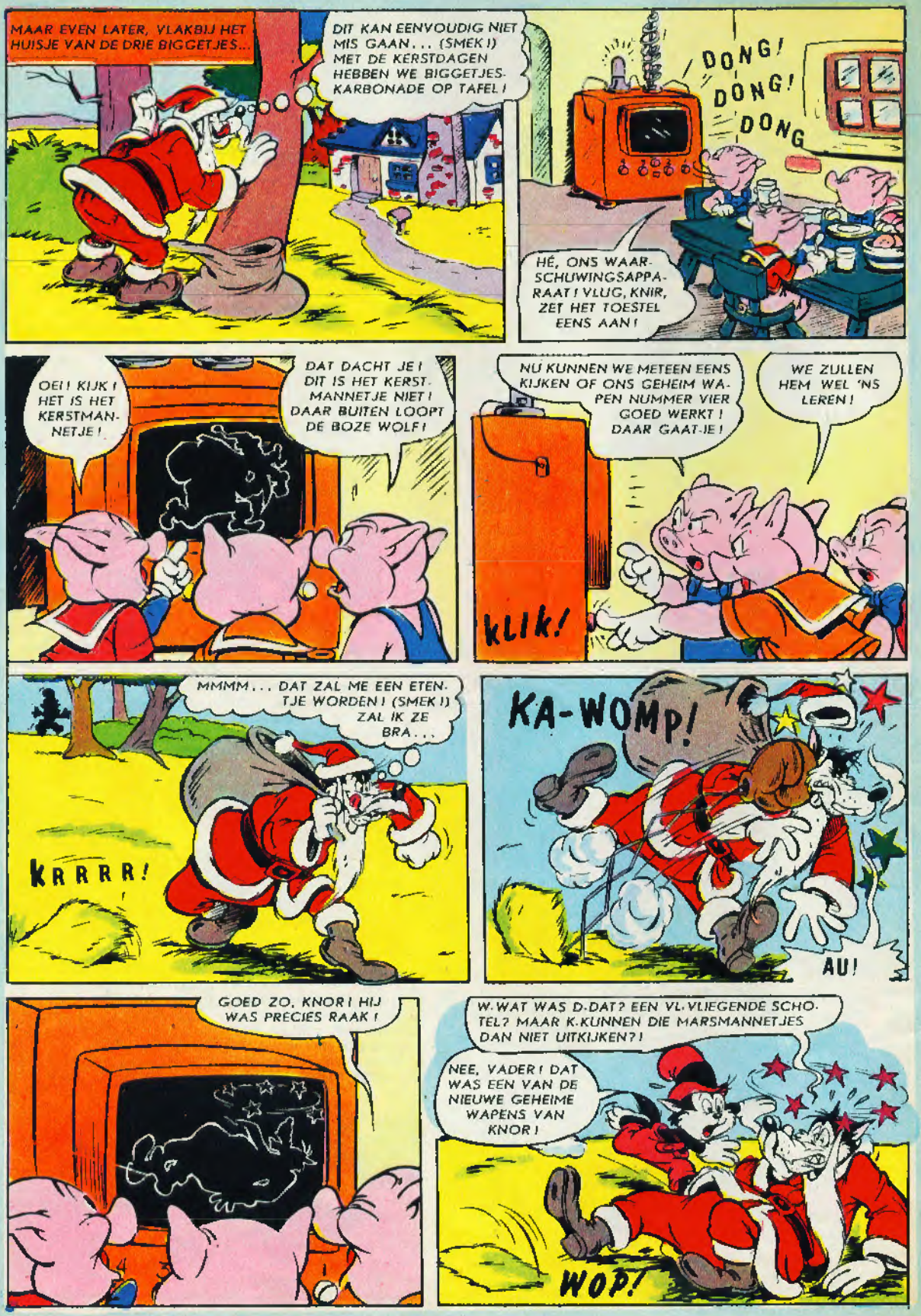
MAAR EVEN LATER, VLAKBIJ HET HUISJE VAN DE DRIE BIGGETJES...
DIT KAN EENVOUDIG NIET MIS GAAN... (SMEK!) MET DE KERSTDAGEN HEBBEN WE BIGGETJES-KARBONADE OP TAFEL!
DONG! DONG! DONG
HÉ, ONS WAARSCHUWINGSAPPARAAT! VLUG, KNIR, ZET HET TOESTEL EENS AAN!
OEI! KIJK! HET IS HET KERSTMANNETJE!
DAT DACHT JE! DIT IS HET KERSTMANNETJE NIET! DAAR BUITEN LOOPT DE BOZE WOLF!
NU KUNNEN WE METEEN EENS KIJKEN OF ONS GEHEIM WAPEN NUMMER VIER GOED WERKT! DAAR GAAT-IE!
WE ZULLEN HEM WEL 'NS LEREN!
KLIK!
MMMM... DAT ZAL ME EEN ETENTJE WORDEN! (SMEK!) ZAL IK ZE BRA...
KRRRR!
KA-WOMP!
AU!
GOED ZO, KNOR! HIJ WAS PRECIES RAAK!
W-WAT WAS D-DAT? EEN VL-VLIEGENDE SCHOTEL? MAAR K-KUNNEN DIE MARSMANNETJES DAN NIET UITKIJKEN?!
NEE, VADER! DAT WAS EEN VAN DE NIEUWE GEHEIME WAPENS VAN KNOR!
WOP!

G-GEHEIME WAPENS? WAT VERTEL JE ME DAAR NOU WEER, ZOON?
JA, ZE HEBBEN EEN SOORT TELEVISIETOESTEL, WAAROP ZE IEDEREEN KUNNEN ZIEN, DIE IN DE BUURT VAN HUN HUIS KOMT! EN DAAR HELPT NATUURLIJK OOK GEEN VERMOMMING TEGEN, VADER!
ALS U NOG EEN HEEL EIND VAN HUIS AF BENT, BEGINT HET ALARMSIGNAAL AL TE WERKEN EN DAN SCHAKELEN ZE HET TOESTEL IN!
WAARSCHUWT HET OOK ALS ER IEMAND VAN BOVEN KOMT?
.NEE, DAT GELOOF IK NIET. MAAR DAT IS OOK NIET NODIG! ALLEEN HET ECHTE KERSTMANNETJE KAN VAN BOVEN KOMEN!
DAN ZULLEN DIE DRIE VETTE BIGGETJES HEEL GAUW EEN BEZOEKER UIT DE LUCHT KRIJGEN... DIE NET ZO NAAR BINNEN KOMT ALS HET KERSTMANNETJE! HI! HI!
WAT BEDOELT U DAAR MEE?
O, DENK ER MAAR NIET OVER NA! IK BEN EVEN NAAR HET VLIEGVELD, HOOR!
LATER...
MAAR NATUURLIJK, MENEER! VIJF UURTJES LESSEN EN U KUNT VLIEGEN ALS EEN LEEUWERIK!
LATEN WE ER DAN METEEN MEE BEGINNEN! MORGENMIDDAG MOET IK HET KUNNEN!
VLIEG SCHOOL VOLARE
DE VOLGENDE OCHTEND...
TJONGE, DAT IS EEN MOOIE HELIKOPTER, DIE JE GEBOUWD HEBT, KNOR! EN MET EEN ECHTE MOTOR ER IN!
IK KAN HEM VAN HIERUIT BESTUREN! LET MAAR EENS OP!
GRUTJES! DAT IS NOG 'NS KNAP, ZEG! IK VRAAG ME AF, OF VADER DAT OOK AL ZOU KUNNEN IN ZIJN GROTE HELIKOPTER!
WAT?! BEDOEL JE DAT JE VADER AAN 'T...
JA NOU! HIJ LEERT VLIEGEN! IN EEN ECHTE HELIKOPTER!
HM... IK GELOOF DAT IK WEET, WAAROM HIJ 'T AAN 'T LEREN IS!

EN VANMIDDAG MOET HIJ AL EXAMEN DOEN VOOR PILOOT! DAT IS GAUW, HÈ?
DAN HEBBEN WE NIET VEEL TIJD MEER! KOM MEE, NAAR HET VLIEGVELD!
LATER...
GEFELICITEERD, MENEER WOLF! U BENT GESLAAGD VOOR HET VLIEGEXAMEN! NU BENT U EEN ECHTE PILOOT!
MOOI! DOE NOG WAT BENZINE IN HET DING... IK MOET ER ZO MEE WEG, ZIE JE!
HM. IK ZAL ER VOOR ZORGEN DAT HET EEN TOCHTJE WORDT DAT HIJ Z'N LEVEN LANG NIET VERGEET!
WAT BEN JE DAN VAN PLAN?
HÈ! JE HAALT HET APPARAATJE ER UIT, WAARMEE JE HEM MOET BESTUREN?!
JUIST! EN IK GA HET IN DE GROTE INBOUWEN! DAT IS TOCH OOK EEN HELIKOPTER!
DACHT JE, DAT JE MET DAT KLEINE DING DIE GROTE HELIKOPTER VAN DE GROND AF KON BESTUREN?
JA. MAAR IK MOET OPSCHIETEN! HET MOET KLAAR ZIJN VOOR JE VADER TERUGKOMT!
LATER...
EN? STAAT HIJ STARTKLAAR?
JA NOU, MENEER WOLF! WAT BENT U IN VREDESNAAM VAN PLAN MET DIE TOUWLADDER EN DIE GELUIDSDEMPER?
JE ZOU KUNNEN ZEGGEN DAT IK EEN HEEL BIJZONDER BEZOEK GA AFLEGGEN... EEN BEZOEK IN DE STIJL VAN EH... HET KERSTMANNETJE!
WAT ZEGT U ME DAAR?
O! HA! HA! IK BEGRIJP HET! U GAAT IEMAND VERRASSEN, NIET? NOU, VEEL SUCCES ER MEE, MENEER WOLF!
BEDANKT HOOR!
RRRRRR!

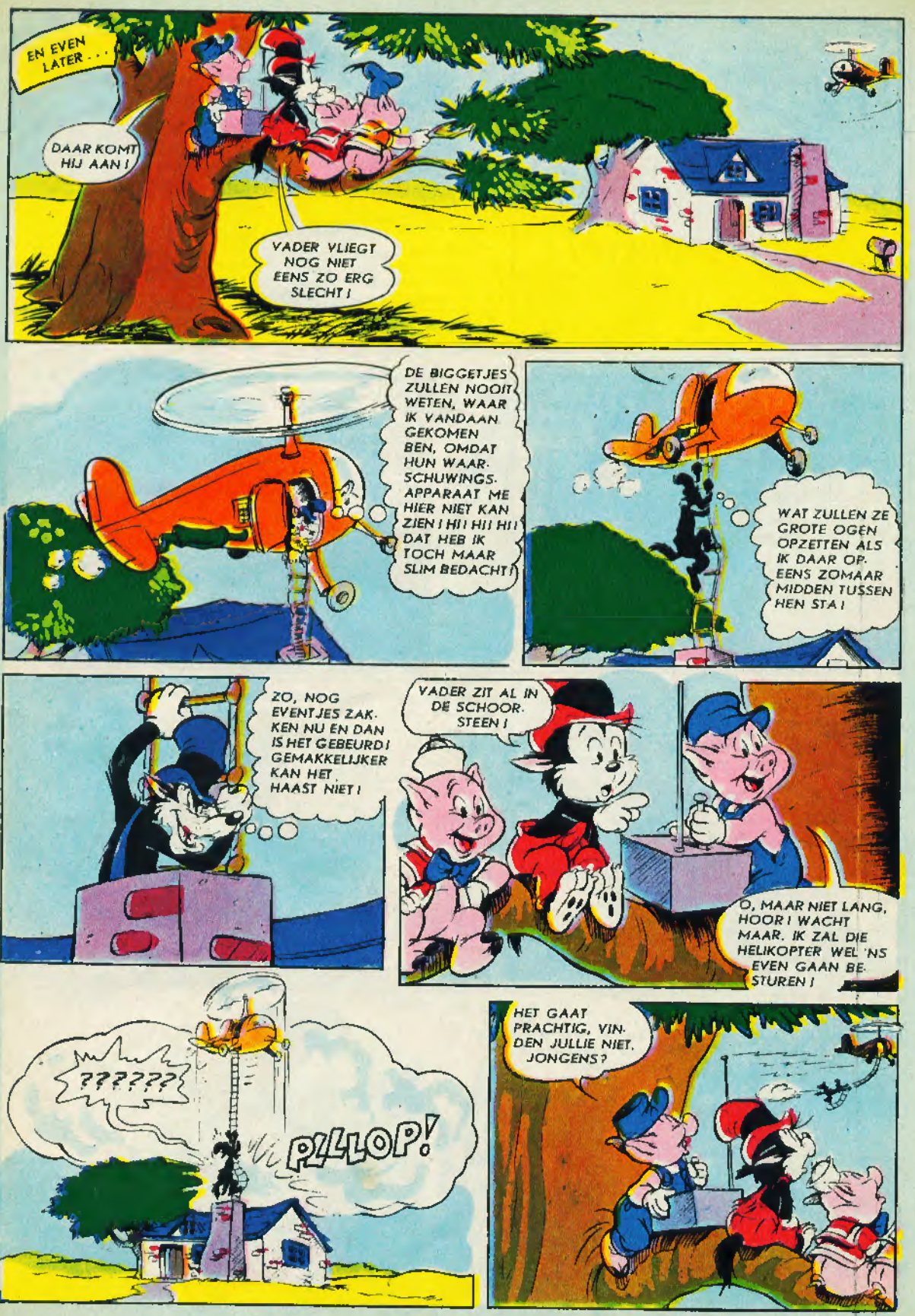
EN EVEN LATER . . .
DAAR KOMT HIJ AAN!
VADER VLIEGT NOG NIET EENS ZO ERG SLECHT!
DE BIGGETJES ZULLEN NOOIT WETEN, WAAR IK VANDAAN GEKOMEN BEN, OMDAT HUN WAARSCHUWINGS-APPARAAT ME HIER NIET KAN ZIEN! HI! HI! HI! DAT HEB IK TOCH MAAR SLIM BEDACHT!
WAT ZULLEN ZE GROTE OGEN OPZETTEN ALS IK DAAR OP EENS ZOMAAR MIDDEN TUSSEN HEN STA!
ZO, NOG EVENTJES ZAKKEN NU EN DAN IS HET GEBEURD! GEMAKKELIJKER KAN HET HAAST NIET!
VADER ZIT AL IN DE SCHOOR. STEEN!
O, MAAR NIET LANG, HOOR! WACHT MAAR. IK ZAL DIE HELIKOPTER WEL 'NS EVEN GAAN BESTUREN!
??????
PLLOP!
HET GAAT PRACHTIG, VINDEN JULLIE NIET, JONGENS?

HELP!
KIJK ! DE LADDER WORDT OM DE SCHROEF GE-DRAAID !
O, DIE KOMT WEL WEER LOS, WOLFJE !
WOESJ!
D-D-DAAR GAAT VADER.
HM, HIJ KOMT WAARSCHIJNLIJK ERGENS IN DE BUURT VAN HET GROTE STANKMOERAS TERECHT !
IK KAN 'M BETER EVEN GAAN ZOEKEN !
GOED, DAN ZAL IK DE HELIKOPTER WEL WEER TERUG-STUREN NAAR HET VLIEGVELD.
EINDELIJK KOMEN ZE THUIS . . .
(KREUN !) IK HAD NIET GE-DACHT DAT IK NOG OOIT UIT DAT (STEUN !) MOERAS ZOU LOS-KOMEN, ZOON !
'K-KIJK ! HET KERSTMANNETJE IS HIER BINNEN GEWEEST, VADER !
HEEFT HIJ OOK NOG EEN CADEAUTJE VOOR MIJ ACHTERGELATEN ?
JAZEKER ! EN IK DENK DAT HET IETS IS, WAT WIJ VOOR HET KERST-ETENTJE HEEL GOED KUNNEN GEBRUIKEN !
BLIK OPENER

WALT DISNEYS
GOOFY
HA DIE MICKEY! BEN JE THUIS VANAVOND?
NOU, IK WAS VAN PLAN OM MET MINNIE NAAR DE FILM TE GAAN... MAAR IK DENK NIET DAT HET DOORGAAT!
WAAR-OM NIET?
IK KAN NIEMAND VINDEN, DIE OP PUK EN MAX WIL PASSEN! IEDEREEN IS BEZET VANAVOND, ZIE JE!
O, MAAR DAT DOE IK WEL, HOOR! IK HEB TOCH NIETS ANDERS TE DOEN! EN MIJN TELEVISITOESTEL IS STUK!
DAT ZOU FIJN ZIJN!
IK ZAL METEEN MINNIE OPBELLEN OM HAAR TE ZEGGEN DAT HET TOCH DOORGAAT!
GOED, MICKEY!
EN EVEN LATER...
DENK ER OM, JONGENS: ALS DIE WILD-WESTFILM AFGELOPEN IS, MOETEN JULLIE NAAR BED, HOOR! EN MAAK HET OOM GOOFY NIET AL TE LASTIG!
NEE, OOM MICKEY
JE HOEFT HELEMAAL NIETS TE DOEN VANAVOND, GOOFY! GA ALLEEN MAAR RUSTIG ZITTEN EN NAAR DE TELEVISIE KIJKEN!
JA, GOED, MICKEY
IK HEB 'T TOESTEL PAS LATEN NAZIEN DUS HET MOET GOED WERKEN!
MOOI ZO!
DAG, OOM MICKEY! VEEL PLEZIER!

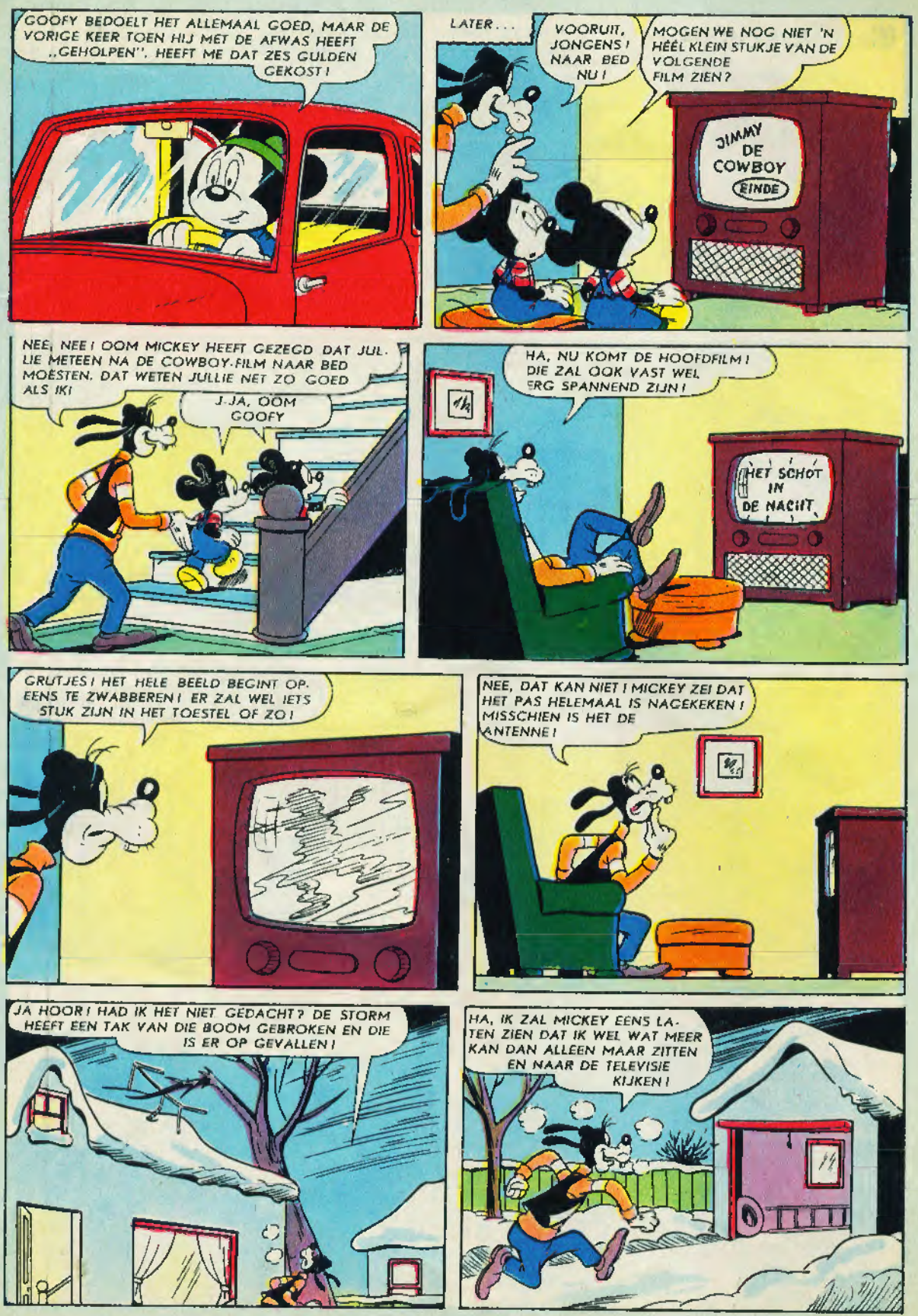
GOOFY BEDOELT HET ALLEMAAL GOED, MAAR DE VORIGE KEER TOEN HIJ MET DE AFWAS HEEFT „GEHOLPEN", HEEFT ME DAT ZES GULDEN GEKOST!
LATER...
VOORUIT, JONGENS! NAAR BED NU!
MOGEN WE NOG NIET 'N HÉÉL KLEIN STUKJE VAN DE VOLGENDE FILM ZIEN?
JIMMY DE COWBOY
EINDE
NEE, NEE! OOM MICKEY HEEFT GEZEGD DAT JULLIE METEEN NA DE COWBOY-FILM NAAR BED MOESTEN. DAT WETEN JULLIE NET ZO GOED ALS IK!
J-JA, OOM GOOFY
HA, NU KOMT DE HOOFDFILM! DIE ZAL OOK VAST WEL ERG SPANNEND ZIJN!
HET SCHOT IN DE NACHT
GRUTJES! HET HELE BEELD BEGINT OP. EENS TE ZWABBEREN! ER ZAL WEL IETS STUK ZIJN IN HET TOESTEL OF ZO!
NEE, DAT KAN NIET! MICKEY ZEI DAT HET PAS HELEMAAL IS NAGEKEKEN! MISSCHIEN IS HET DE ANTENNE!
JA HOOR! HAD IK HET NIET GEDACHT? DE STORM HEEFT EEN TAK VAN DIE BOOM GEBROKEN EN DIE IS ER OP GEVALLEN!
HA, IK ZAL MICKEY EENS LATEN ZIEN DAT IK WEL WAT MEER KAN DAN ALLEEN MAAR ZITTEN EN NAAR DE TELEVISIE KIJKEN!

EN EVEN LATER . . .
ZO ! NU EVENTJES DE TAK ER AFBREKEN EN DE ANTENNE RECHT-BUIGEN !
PSST MAX ! ER L-LOOPT IEMAND OP 'T HET DAK ! HOOR JE DAT ?
BONK ! BONK !
SINTERKLAAS KAN HET NIET MEER ZIJN !
WE ZULLEN OOM GOOFY WAARSCHUWEN !
H-HIJ IS HIER NIET !
MISSCHIEN IS HIJ WEL IN DE KEUKEN ! DAAR STAAT HIJ WEL 'NS MEER AF TE WASSEN OF ZO !
NEE HOOR ! H-HIER IS HIJ OOK NIET !
G-GRUTJES ! DAN KUNNEN WE BETER DE POLITIE OPBELLEN !
EEN PAAR MINUTEN DAARNA . .
ZO ! DE TAK HEB IK LOSGEKREGEN ! BRRR ! HET IS WEL K-KOUD HIERBOVEN !
HM, ER KOMT EEN AUTO AAN ALS DAT MICKEY IS, DAN IS HIJ WEL HEEL VROEG TERUG !
DAAR IS HIJ ! OP 'T DAK !
L-LICHT UIT !

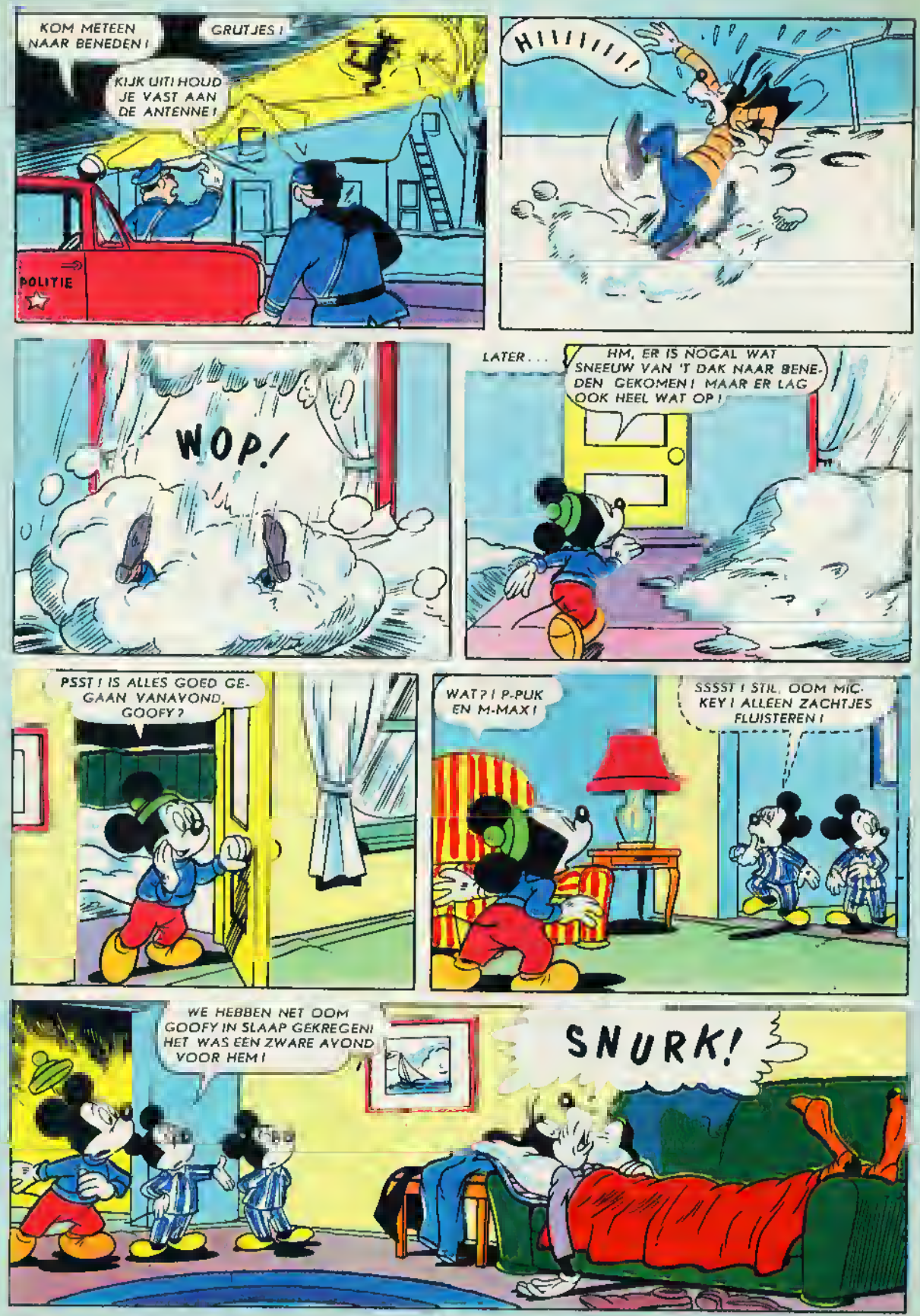
KOM METEEN NAAR BENEDEN!
GRUTJES!
KIJK UIT! HOUD JE VAST AAN DE ANTENNE!
POLITIE
HIIIIIII!
WOP!
LATER...
HM, ER IS NOGAL WAT SNEEUW VAN 'T DAK NAAR BENEDEN GEKOMEN! MAAR ER LAG OOK HEEL WAT OP!
PSST! IS ALLES GOED GEGAAN VANAVOND, GOOFY?
WAT?! P-PUK EN M-MAX!
SSSST! STIL, OOM MICKEY! ALLEEN ZACHTJES FLUISTEREN!
WE HEBBEN NET OOM GOOFY IN SLAAP GEKREGEN! HET WAS EEN ZWARE AVOND VOOR HEM!
SNURK!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

SNEEUWKAARS

Voor deze heerlijke traktatie heb je nodig: een klein, maar flink stevig custard puddinkje, een oblie (dat is een opgerold wafeltje; je kunt ze bij de kruidenier kopen), wat met poedersuiker stijfgeklopte slagroom, en enkele gekleurde vruchtjes of kleine beetjes jam. Leg het puddinkje met de bolle kant op een dessertbordje en maak er precies in het midden met een theelepeltje een ondiep kuiltje in. Vooral niet te diep, want anders valt het puddinkje uit elkaar. Spuit nu het kuiltje vol slagroom en zet er de oblie voorzichtig rechtop in. Spuit daarna rondom de „kaars" nog wat slagroom en leg hier en daar op het puddinkje een vruchtje of een beetje jam.
Doe tenslotte een toefje slagroom, bij wijze van vlammetje, boven op de obliekaars.

ROCK EN ROLL AAP

In Tonbridge in Engeland woont Sonja, een meisje van veertien. Ze heeft een grammofoon met een stel leuke platen. Haar vader en moeder hebben een grote poedel en...., een aap, Flim genaamd.
Die twee dieren spelen de hele dag met elkaar. Het allerliefste rijdt Flim op de rug van de hond het huis en de tuin door, maar nu is het uit met al die spelletjes, want Flim heeft een nieuwe hobby. Sonja kocht namelijk kort geleden een rock en roll-plaat en toen Flim die hoorde, was hij weg.
Hij begon meteen op de maat van de muziek te dansen en kon er bijna niet meer mee ophouden. Van Sonja heeft hij nu geleerd hoe hij de plaat op de grammofoon moet spelen, zodat niets hem meer in de weg staat om de hele dag te rock en rollen.

DIT ZIJN DE PRACHTIGE PRIJZEN DIE JE KUNT WINNEN

MET ONZE KERSTPRIJSVRAAG OP DE VOLGENDE BLADZIJDE

EERSTE PRIJS

Voor de jongens van 6 t/m 10 jaar: een elektrische spoortrein, met vijf wagons, transformator en lange rails.

Voor de meisjes van 6 t/m 10 jaar: een beeldige poppenwagen met dekentjes, een bagage-netje en aangeklede pop!

Voor de jongens van 11 t/m 15 jaar: een prachtig polshorloge, waterdicht en schokbestand.

Voor de meisjes van 11 t/m 15 jaar: een leuk, modern wandbureautje — met verlichting en stoel.

ER ZIJN TWEE TWEEDE PRIJZEN

Voor de jongens van 6 t/m 10 jaar: een plastic bouwdoos, waarmee je van alles kunt maken.

Voor de meisjes van 6 t/m 10 jaar: een groot weefgetouw plus wol.

Voor de jongens van 11 t/m 15 jaar: een voetbalspel, waarvan vrienden en de hele familie kunnen meegenieten.

Voor de meisjes van 11 t/m 15 jaar: een vlot, ruim handkoffertje.

ER ZIJN TIEN DERDE PRIJZEN

Voor de jongens van 6 t/m 10 jaar: een goocheldoos met leuke, verrassende trucs.

Voor de meisjes van 6 t/m 10 jaar: een boetseerdoos, met plastic klei in mooie frisse kleuren.

Voor de jongens en meisjes van 11 t/m 15 jaar: een tafeltennisspel.

En verder liggen er nog tweehonderd boeken, vijftig Ralley de Monte-Carlo spelen en vijftig letterpuzzel-spelen op jullie te wachten!

Onze Kerstprijsvra

Hebben jullie op de bladzijde hiervoor gelezen welke prachtige prijzen er met deze kerstprijsvraag te winnen zijn? Kom, we zullen jullie gauw vertellen wat je moet doen. Je ziet op deze leuke plaat een tiental vliegende apparaten. In elk van die apparaten zit een goede bekende uit ons Vrolijk Weekblad: zé zijn er op uitgevlogen om al hun vrlendjes en vrlendlnnetjes een gelukkig kerstfeest te gaan wensen. Nu gaat het er om: **wie zijn dié tien en hoe heet het vliegende apparaat waar zij In zitten?**

Dat kun je zien aan het voorwerp, dat er bij is afgebeeld. Bijvoorbeeld: zou op de ballon een halsband staan afgebeeld, dan zou daar Pluto in zitten. Dus je oplossing moet uit tien antwoorden bestaan, waarvan elk zo moet luiden: In.... zit,... Begrepen? Maar dan ben je er nog niet! Want je moet bij je oplossing tevens zetten welk vliegend apparaat het eerst en welk het laatst is uitgevonden!

Schrijf je oplossing op een BRIEFKAART (dus niet in een brief!) en stuur deze voor 31 december naar „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, als je in Nederland woont en naar „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Zet op de adreszijde: „Kerstprijsvraag", en vergeet vooral niet duidelijk te vermelden: je NAAM, ADRES, LEEFTIJD en of je een JONGEN of MEISJE bent. Veel succes, allemaal!

ag
DAG
BOEK

ALLEEN OP DE WERELD

door Hector Malot

(13)
RÉMI EEN VONDELING, IS UIT FRANKRIJK NAAR ENGELAND GEGAAN, WAAR HIJ ZIJN WARE OUDERS HOOPT TE VINDEN. DEZEN ZIJN NIET AARDIG VOOR HEM EN OEFENEN EEN ZONDERLING BEROEP UIT. RÉMI'S VRIEND, MATTIA EN HET HOND-JE CAPI ZIJN OOK VOL WANTROUWEN JE GENS HET ECHTPAAR DRISCOLL . . .

RÉMI EN MATTIA GAAN ER WEER OP UIT OM TE ZIEN, WAAR ZE WAT GELD KUNNEN VERDIENEN . . .

WAT EEN DRUKTE TJA, HET IS OOK GAUW KERST-MIS . . .

IK ZOU EIGEN-LIJK GELUKKIG MOETEN ZIJN DAT IK VOOR KERSTMIS EEN VADER EN MOEDER HEB GE-KREGEN.

IK BEGRIJP BEST, DAT JE DAT NIET KUNT ZIJN!

KOOPT MIJN FRAAIE POP-PEN, DAMES EN HEREN! GROOT EN KLEIN HEBBEN ER PLEZIER MEE!

CAPI, DIE GEDRES-SEERD IS DOOR DE 'ZUSTER' VAN RÉ-MI, ZIET ZIJN KANS SCHOON...

CAPI GAAT NAAR RÉ-MI EN . . .

O, WAT EEN MOOIE POP, CAPI!

IK BEN BANG DAT HIJ DIE POP GESTOLEN HEEFT!

NIET VER DAAR VANDAAN . . .

HOUDT DE DIEF! EEN MIJN VAN MOOISTE POPPEN IS GESTOLEN! HOUDT DE DIEF!

WE MOETEN WEG! VLUG!

MAAR WAAROM DAN?

PUNCH EN EEN PAAR STRAATSLIJPERS GAAN DE JONGENS ZOEKEN IN DE DOOLHOF VAN STRAAT-JES EN STEEGJES IN DE WIJK SOHO . . .

HET WAS EEN HOND, GELOOF IK.

ER WAREN OOK TWEE KINDEREN BIJ PUNCH!

RÉMI EN MATTIA KO-MEN IN EEN DOODLO-PENDE STRAAT.

WE KUNNEN NIET MEER TER ZE ZULLEN ONS GRIJPEN, RÉMI . . .

MAAR...

Naar het bij de uitgeverij V. A. Kramers, Den Haag, verschenen kinderboek: Alleen op de Wereld.

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

John zag tot zijn grote genoegen dat hij naast Humpy Dumpy zat.

Mijnheer en mevrouw Douglas hebben een huis gekocht dat „Het Meeuwennest" heet. Het moet grondig worden opgeknapt, maar de kinderen, Gordon, Alison en John, mogen alvast in de tuin gaan kamperen. John ontdekt in het huis een kamer waarin een aantal pakken staat. De huisbewaarder, Brimley, en zijn vrouw vinden dat de jongen nu teveel weet. Zij sluiten hem op, maar John weet langs een geheime gang te ontsnappen. De kinderen ontdekken dat er in de pakken gewoon briefpapier zit. Later vinden zij in het bos een hol, waarin weer andere pakken liggen. Dan krijgen zij gezelschap van Leslie, een vriend van hun ouders, en onder zijn leiding brengen zij de pakken uit het hol naar „Het Meeuwennest", waar zij ze met de pakken met briefpapier verwisselen. Eén pak blijkt spoorloos verdwenen te zijn en dat is nog niet teruggevonden als zij de volgende dag gaan vissen en een andere verdachte ontmoeten: majoor Markins, die hen vriendelijk meeneemt naar zijn huis . . .

TOEN de majoor hen in zijn auto naar het kamp had teruggebracht, vroeg Allson aan Leslie wat hij van hem dacht.

„Ik weet het niet," zei deze. Maar het lijkt me toch een heel geschikte man. Ik kan me haast niet indenken dat hij niet te vertrouwen zou zijn."

„Maar ik vind het toch wel merkwaardig, dat toen Tom het over smokkelaars met raceboten had, de majoor net in zo'n boot aankwam," zei Gordon. „Dat betekent niets!" stoof John op. „Hij kon toch niet weten dat we het over hem hadden!"

„Maar je zult toch moeten toegeven dat hij soms heel verdacht doet," zei Alison.

Leslie lachte. „Als hij iets met die pakken te maken heeft," zei hij, „dan zal hij wel vreemd opkijken als hij ze niet meer in het hol ziet liggen."

Op dat moment hoorden zij de vrolijke stem van boer Grundel. „Een uur geleden ben ik ook al hier geweest, maar jullie waren er niet. Jullie zijn net met de majoor teruggekomen, hè?"

„Ja, we hebben in zijn boot gevaren," zei John. „Vonden jullie het fijn om zo vlug over het water te gaan?"

„Nou en of!" knikten de jongens en Alison enthousiast. „Gaat hij er vaak mee varen?" vroeg Gordon.

„Jazeker. Vooral 's nachts."— „Gaat hij dan smokkelen?" vroeg Allson. Toen zij deze vraag had gesteld, kon ze zichzelf wel wat doen. Wat moest de boer daar nu wel van denken! Maar deze schudde alleen maar zijn hoofd en zei: „Smokkelen is iets waar nette mensen tegenwoordig niets mee te maken willen hebben. En als we hier iets zien wat we verdacht vinden, houden we daar onze mond over. Dat lijkt ons in deze streek het beste."

„Bedoelt u dat we ons beter met onze eigen zaken moeten bemoeien?" vroeg Gordon met een onschuldig gezicht.

„Dat lijkt me inderdaad het beste," zei de boer rustig. „Maar ik ben niet hier gekomen om over smokkelaars te praten. Vanavond wordt er in de grote zaal van het gemeentehuis een concert gegeven. Mijn vrouw en ik gaan erheen en als jullie zin hebben, kun je gerust met ons meegaan. Je zult je er zeker niet vervelen."

„Nou dat lijkt me een reuze plan voor vanavond," zei Alison. „Hoe laat begint het?"

„We gaan om een uur of zeven van huis. Er is nog wel wat plaats over in de auto, maar we kunnen jullie niet allemaal meenemen. Er zullen er een paar moeten lopen."

„O, dat geeft niet," verzekerden zij allen om het hardst. „Als mijn vrouw jullie nu had kunnen horen, zou zij zeker denken dat jullie niet bij haar in de auto durfden zitten," lachte de boer. Maar laten we zo afspreken: ik wandel straks naar het dorp en degenen van jullie die niet in de auto kunnen, gaan met mij mee. Om half zeven vertrek ik, want het concert begint om half acht. Maar hier op het platteland wil dat zeggen dat ze op z'n vroegst om acht uur beginnen."

De vier brachten de middag door met lezen en lui in de zon liggen, maar nadat zij thee hadden gedronken, knapten zij zich een beetje op. Klokslag half zeven kwam boer Grundel, en Leslie en Alison gingen met hem mee. Gordon en John liepen naar de boerderij waar mevrouw Grundel bezig was de auto

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

startklaar te maken. „Ik hoef er alleen nog maar wat water in te doen," zei de boerin. „Dan kunnen we vertrekken."

„Hebt u uw auto wel eens een naam gegeven?" vroeg John.

„Een heleboel," zei de boerin. „En mijn man ook, maar die zijn niet zo vleiend voor mijn karretje."

„Ik ga hem Sputteraar noemen, want die motor maakt zo nu en dan maar vreemde geluiden vind ik." Even later was „Sputteraar" klaar en de boerin en de jongens stapten in. De motor maakte weer vreselijk veel lawaai en John verhoogde dit nog door ver uit het raampje te hangen en net te doen alsof hij de auto met een zweep tot grotere snelheid opjoeg. „Vort! Lopen, braaf beest!" riep hij. „Vort zeg ik toch! Grrrrr! Brrrrr! Lopen!"

„Stel je toch niet zo aan," zei zijn broer verontwaardigd. „Het is toch helemaal niet nodig dat iedereen weet dat je gek bent!"

„Dit is geen auto, maar een paard,"

riep John terwijl hij wild met zijn armen zwaalde. En ik vind dat hij niet hard genoeg loopt!" Daarop gaf hij een heel harde schreeuw. De boerin schrok hier zó van, dat ze even het stuur los liet en haar handen beschermend tegen haar oren legde. „John, laat dat!" zei ze een beetje boos. „Als je zo doorgaat gebeuren er nog ongelukken."

„Ik zal er wel voor zorgen dat hij geen lawaai meer kan maken," zei Gordon. Naast hem had hij een sjaal zien liggen en met een vlugge beweging deed hij die voor de mond van zijn broer en knoopte hem, ondanks het hevige tegenstribbelen, stevig om diens nek. Maar nu werd het de boerin toch te bar. „Als het nu niet rustig wordt, moeten jullie allebei maar gaan lopen," zei ze. Maar echt boos was ze toch niet, eigenlijk had ze wel plezier in die twee jongens, maar ze was bang om ongelukken te maken.

„Dat zou dan jouw schuld zijn," zei John tegen zijn broer. Maar de rest van de reis hield hij zich toch rustig. De anderen stonden al bij de ingang van het gemeentehuis op hen te wachten, toen zij het plein op reden.

„Wat kijk je somber, John," zei Alison, toen zij weer bij elkaar waren. „Ach, ze zijn zo onaardig tegen me geweest onderweg," beklaagde hij zich. Maar meteen daarna klaarde zijn gezicht op. „Kijk daar eens," riep hij opgewonden. „Humpy Dumpy gaat ook naar het concert!" De boer en de boerin lachten. Ze wisten wel wie hij bedoelde. Iedereen kende mijnheer Hardy, die vroeger zee-kapitein was geweest. Hij zag er bijna net uit als een el. Toen zij hun plaatsen in de zaal innamen, merkte John tot zijn grote vreugde dat hij naast Humpy Dumpy zat. Boer Grundel stelde de kinderen aan hem voor.

„Kapitein Hardy, deze kinderen komen op het Meeuwennest te wonen. Dit is John Douglas, en hier zitten zijn zusje Alison en zijn broer Gordon. En dit is mijnheer Slater, een vriend van hen." — De kapitein keek hen vriendelijk aan. „Zo," zei hij, „ik vind het leuk kennis met jullie te maken. Kennen jullie al veel mensen hier?"

„Nee, nog niet," zei John. „Alleen maar boer Grundel en zijn vrouw en majoor Markins."

„O, de majoor ook? Een aardige man, maar hij doet wel gevaarlijk met zijn auto. Heeft me een keer aangereden, de hele bumper zat in elkaar."

John had daar graag nog meer over gehoord, maar op dat moment stond de organisator op van het concert en zei dat ze zouden beginnen.

Twee dames, een lange magere en een kleine dikke kwamen op het podium. „Het lijken Watt en Half Watt wel," fluisterde John, maar de kapitein verstond het goed en begon heel hard te lachen. De dames keken hem verwijtend aan. Toen gingen zij achter de piano zitten en begonnen te spelen. Tinkel tinkel, bom bom bom! kregen de mensen in de zaal te horen en zo ging het nog een minuut of tien door. Er was geen mens in de zaal die het mooi vond en toen de dames klaar waren, klapte iedereen heel hard van opluchting dat het afgelopen was. Maar de dames dachten dat ze veel succes hadden en begonnen weer van voor af aan.

Kapitein Hardy, die al onrustig had zitten draaien toen de dames net waren begonnen, kon het nu niet meer uithouden en riep: „Bravo! Goed gedaan, hoor! Maar nu willen we wel eens iets anders horen!"

Toen zij klaar waren, kwam de voorzitter maar gauw het podium op en kondigde het volgende nummer aan. Ditmaal was het een zanger die „het lied van de vrolijke zwerver" zou zingen. Hij had een goede stem, maar hij trok zo'n bedroefd gezicht onder het zingen, dat Alison niet kon nalaten te zeggen: „Hij ziet eruit alsof hij dadelijk in tranen gaat uitbarsten."

„Ik zal het zeker doen als hij zo doorgaat," zei Gordon. De mensen in de zaal vonden het prachtig. „Goed gedaan, Bert!" riepen een paar jongens die achterin stonden. Na Bert kwamen er vier mannen het podium op. Zij werden vrolijk verwelkomd door de mensen die achterin de zaal zaten, en voorin ging iedereen eens gemakkelijk zitten. De vier zangers liepen heel stuntelig naar de voorkant van het podium. Een van hen deed net of hij strulkelde, waarop de hele zaal begon te lachen.

De andere drie hadden iets in hun mond, waarop zij heel hard kauwden. Toen ging een van hen naar de piano en sloeg een noot aan. Onmiddellijk stonden zij doodstil en de man rechts telde: „Een.. twee.. drie.. vier.." waarna zij zo hard als maar enigszins mogelijk was begonnen te zingen. Alison wist later te vertellen dat de stemmen van de mannen helemaal niet bij hun lichamen leken te passen. Zo hadden de twee lange, magere mannen een zware basstem en de korte dikken konden heel hoog zingen, maar wat zij opvoerden was voortreffelijk en toen zij hun lied uit hadden, klapte iedereen net zo lang totdat zij nog iets zongen.

De tweede helft van het programma bestond uit een toneelstuk, dat eigenlijk door de schrijver dramatisch was bedoeld, maar in plaats dat het publiek met tranen van ontroering in de ogen zat te kijken, had iedereen tranen van het lachen. En toen het was afgelopen, hadden de kinderen gewoon hoofdpijn en pijn in hun kaken van het lachen. Dat kwam ook door kapiteln Hardy, die aan een stuk door rare opmerkingen zat te maken.

Na de voorstelling inviteerde de kapitein boer Grundel, zijn vrouw en de kinderen om met hem mee te gaan naar huis en het was al bijna middernacht toen mevrouw Grundel met Alison en John in „Sputteraar" naar huis reed. De anderen moesten weer lopen.

Alison ging zijn tent binnen. „Moet je eens zien," zei hij en gaf het papier.

In de nacht reed mevrouw Grundel met Alison en John naar huis.

„Willen jullie hier op de jongens wachten?" vroeg de boerin toen zij weer op de boerderij waren. „Of gaan jullie liever meteen terug naar je kamp?" — „Wij gaan het liefst nu meteen naar bed," zei Alison. „Het is gisteravond ook al zo laat geworden."

„O ja? Ik dacht dat je tegen mijn man had gezegd, dat je vroeg naar bed was gegaan," zei de boerin verbaasd. „Ach, wat dom van me. Ik bedoelde ook niet gisteravond, maar de avond daarvoor was het zo laat." Toen zij en John naar het kamp liepen, zei John verwijtend tegen zijn zusje: „Dat was ook niet handig van je, zeg!" Alison knikte. „Daar heb je gelijk in. Maar ik geloof niet dat ze er iets achter zal zoeken. Ik heb het naderhand immers weer goed gemaakt."

Het kamp zag er ongezellig uit en Alison en John hadden geen van tweeën zin om nog op te blijven. Daarom besloten zij maar om meteen te gaan slapen. Maar nauwelijks was John zijn tent binnen of hij riep: „Alison, kom eens kijken!"

Alison ging naar hem toe en zag hem in zijn tent staan met een stuk papier in zijn hand. „Moet je eens zien," zei hij en gaf haar het papier. „Er is iemand hier geweest vanavond." Alison nam het stukje papier van hem aan, vouwde het open en begon te lachen.

„Wat staat er in?" vroeg John nieuwsgierig.

„Jammer genoeg waren jullie vanavond niet thuis," las Alison voor. „Ik had een leuk plan voor morgen. Maar nu kom ik wel weer een andere keer langs. R.M."

„R. M.?" zei John verbaasd. „Wat heeft dat nou te betekenen?"

„Roland Markins, natuurlijk, suffie," zei Alison, nog steeds vol plezier. „Onze eigen majoor Markins."

„Hé," zei John, die kennelijk op dat moment niet zo bij de pinken was, „hé, dan is die hier geweest terwijl wij weg waren.."

„Ja, dat zou ik zo zeggen," zei Alison fijntjes. „Maar moet je daarom zo'n vreemd gezicht trekken?"

„Nee," kaatste John, nu weer helemaal actief, „dat gezicht heb ik nu eenmaal. Daar mag je me niet mee plagen. 't Is alleen maar, dat...."

„Ach nee, laat maar. Het komt doordat ik slaap heb. Ik ga naar bed. Welterusten."

Toen Gordon en Leslie onder de wol kropen, sliep John al als een roos.

Maar de volgende ochtend was hij de eerste die zijn ogen weer opsloeg en meteen schoot hem het briefje van de majoor weer te binnen. „Ik ben toch benieuwd," mompelde hij en voorzichtig, om de anderen niet wakker te maken, schoot hij zijn kleren aan en kroop hij naar buiten, waar de dauw heerlijk fris op het gras lag. Zonder eigenlijk precies te weten wat hij dacht te vinden, liep hij naar Het Meeuwennest. Via de achterdeur ging hij naar binnen en alsof hij door een geheimzinnig instinct werd geleid, ging hij de trap op en vandaar regelrecht naar de slaapkamer waar zij, in de grote kast, de pakken met briefpapier hadden achtergelaten. De deuren van de kast stonden wagenwijd open en één blik was voor John genoeg om te zien dat er op de planken alleen nog wat stof lag. Iemand had die nacht heel hard gewerkt om waardeloze pakken te verslepen! „Wat een goed idee van ons om ze met de echte pakken te verwisselen," dacht John vol pret. „Maar nu wordt het hoog tijd dat wij de buit op een andere en veel betere plaats verstoppen! Zodra die schurken ontdekken, dat wij ze bij de neus hebben genomen, zullen zij het er beslist niet bij laten zitten! Tjonge, ik wou nou toch maar dat ik de manier vond om de geheime deur in de gang open te maken."

Langzaam liep hij naar beneden; op dit vroege uur leek het huis leger en vijandiger dan ooit tevoren. Hoewel hij meer zin had om naar het kamp terug te keren en thee te zetten, besloot hij nog één keer te proberen, zijn moeder te evenaren die de geheime toegang wèl had gevonden. Een half uur lang klopte en duwde hij tegen de wand, elk bobbeltje, elk holletje betastte hij met zijn vingers, maar het was allemaal tevergeefs. Hij hoorde zelfs nergens een holle klank. „Ik geef het op," zei hij tenslotte nijdig hardop. „Ik heb dorst en ik heb honger en ik heb mezelf nog niet eens gewassen. Ik lijk wel gek om hier te blijven rondhangen. De anderen zijn nu natuurlijk ook al op en denken misschien wel dat ik in zeven sloten tegelijk ben gelopen. Ik schei er mee uit, basta!"

Daar, op de plaats die hij zojuist vol teleurstelling had verlaten, gaapte nu een groot, donker gat...

Woedend omdat hij volledig had gefaald waar zijn moeder zonder veel moeite succes had gehad, wendde hij zich van de wand af om terug te gaan. Zijn oog viel op een van die ouderwetse bellekoorden die je alleen nog in heel oude huizen van de zoldering ziet hangen en, nog steeds heel boos, gaf hij er een nijdige ruk aan. Onwillekeurig bleef hij even stilstaan om naar het geluid van de bel te luisteren.

In gedachten hoorde hij de schelle klanken van de bel al door het doodstille huis snerpen. Hij wachtte één, twee, drie, vier seconden..., maar er gebeurde niets. Althans niet dat waarop John gerekend had. Er kwam helemaal geen geluid van een bel.

In plaats daarvan hoorde hij achter zijn rug plotseling een zacht schuiven alsof er een mat over de vloer werd getrokken.

Even, heel even stond John als aan de grond genageld. Wat zou dat zijn, wat stond hem te wachten? Toen vermande hij zich en met een ruk draaide hij zich om. En meteen was zijn sleehte humeur verdwenen, als sneeuw voor de zon. Want daar, op de plaats die hij zojuist vol teleurstelling had verlaten, gaapte nu een groot, donker gat in de wand. „Falderalderiere, falderaldera!" zong John en als een Indiaan danste hij door de gang. Toen schoot hij met geweldige vaart het huis uit om het grote nieuws te vertellen. Hij had de toegang tot de geheime kamer ontdekt!

Deze laatste ontdekking van John heeft grote gevolgen voor het avontuur dat de kinderen aan het beleven zijn. En daarom moet je ervoor zorgen dat je de volgende Donald Duck zeker niet mist!

WALT DISNEYS

OOM DAGOBERT

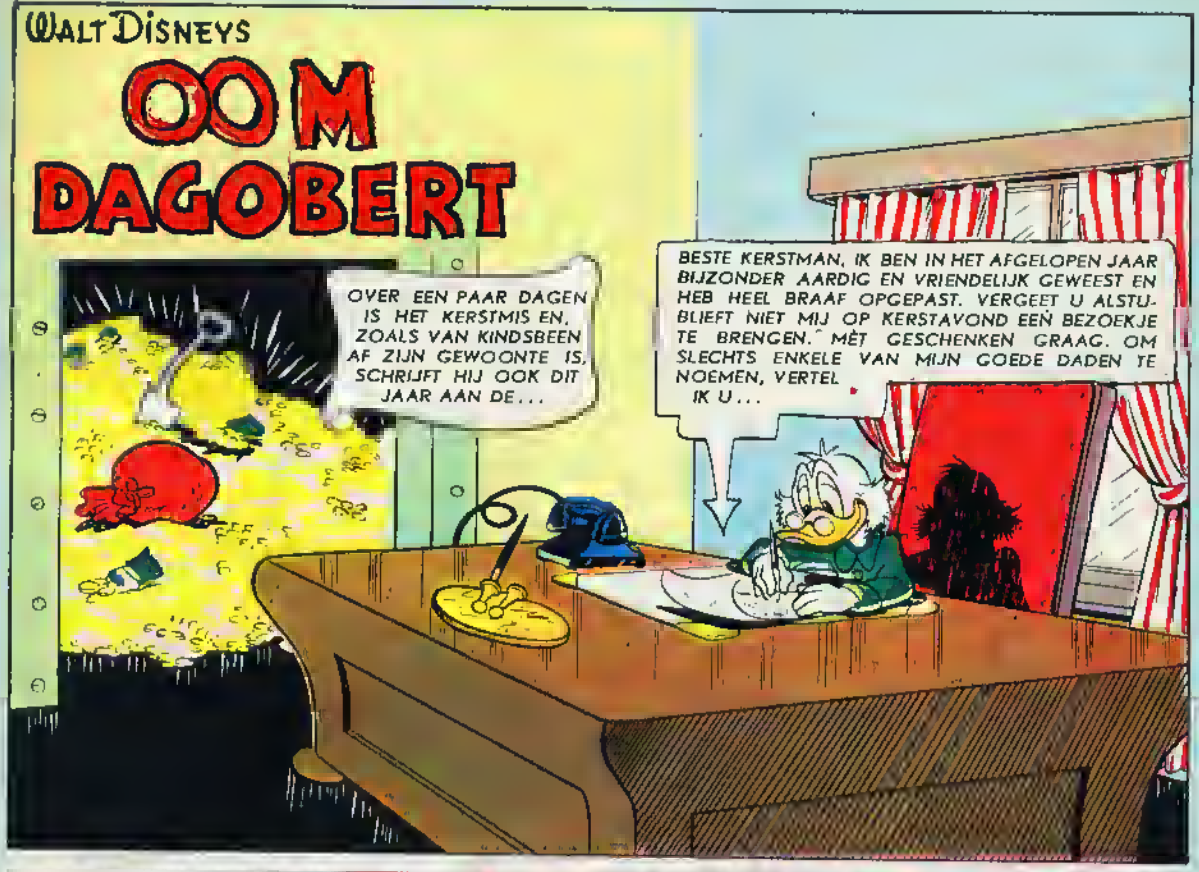

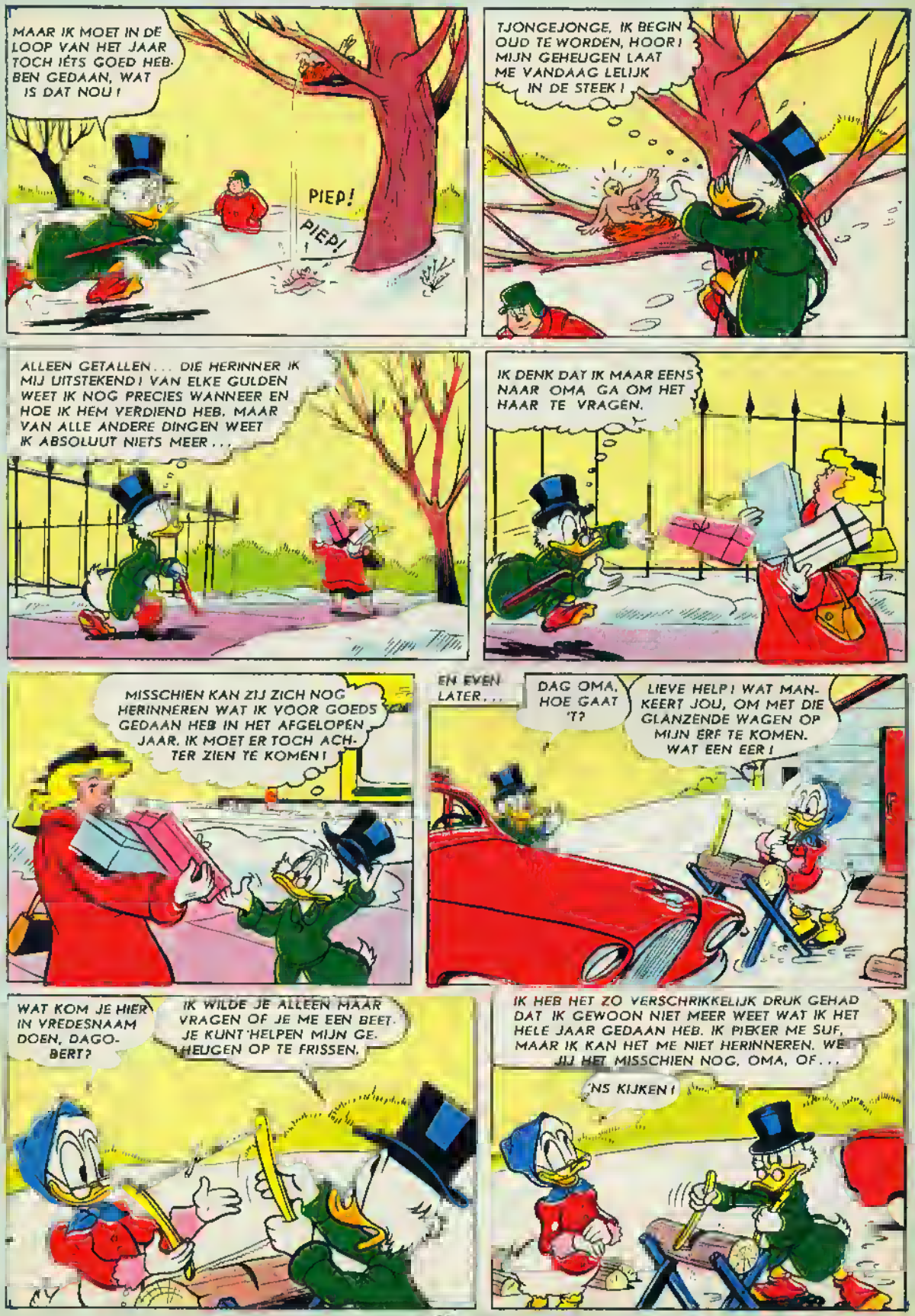
MAAR IK MOET IN DE LOOP VAN HET JAAR TOCH IÉTS GOED HEB-BEN GEDAAN, WAT IS DAT NOU!
PIEP!
PIEP!
TJONGEJONGE, IK BEGIN OUD TE WORDEN, HOOR! MIJN GEHEUGEN LAAT ME VANDAAG LELIJK IN DE STEEK!
ALLEEN GETALLEN... DIE HERINNER IK MIJ UITSTEKEND! VAN ELKE GULDEN WEET IK NOG PRECIES WANNEER EN HOE IK HEM VERDIEND HEB. MAAR VAN ALLE ANDERE DINGEN WEET IK ABSOLUUT NIETS MEER...
IK DENK DAT IK MAAR EENS NAAR OMA GA OM HET HAAR TE VRAGEN.
MISSCHIEN KAN ZIJ ZICH NOG HERINNEREN WAT IK VOOR GOEDS GEDAAN HEB IN HET AFGELOPEN JAAR. IK MOET ER TOCH ACH-TER ZIEN TE KOMEN!
EN EVEN LATER...
DAG OMA, HOE GAAT 'T?
LIEVE HELP! WAT MAN-KEERT JOU, OM MET DIE GLANZENDE WAGEN OP MIJN ERF TE KOMEN. WAT EEN EER!
WAT KOM JE HIER IN VREDESNAAM DOEN, DAGO-BERT?
IK WILDE JE ALLEEN MAAR VRAGEN OF JE ME EEN BEET-JE KUNT HELPEN MIJN GE-HEUGEN OP TE FRISSEN.
IK HEB HET ZO VERSCHRIKKELIJK DRUK GEHAD DAT IK GEWOON NIET MEER WEET WAT IK HET HELE JAAR GEDAAN HEB. IK PIEKER ME SUF, MAAR IK KAN HET ME NIET HERINNEREN. WE-ZIJ HET MISSCHIEN NOG, OMA, OF...
'NS KIJKEN!

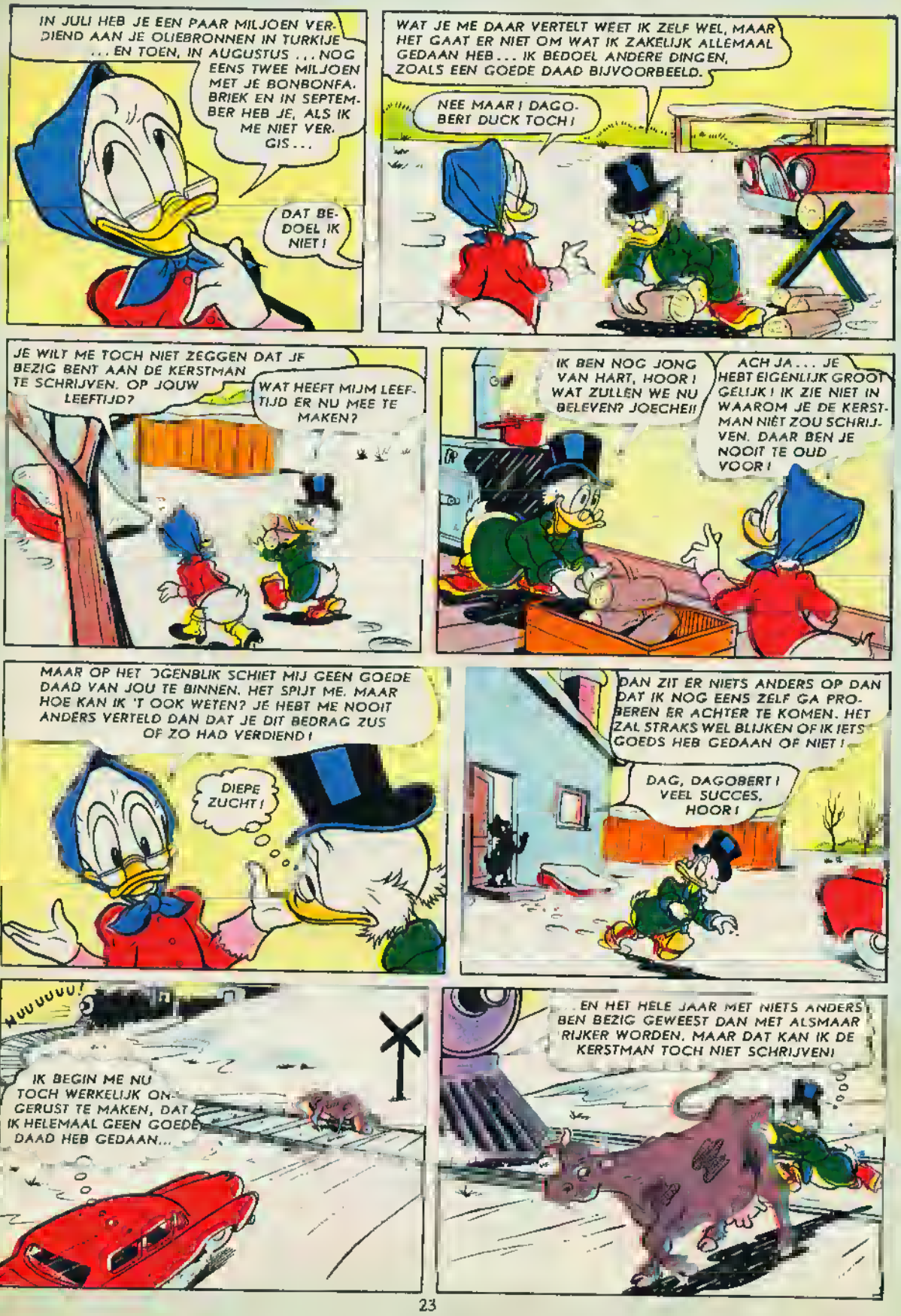
IN JULI HEB JE EEN PAAR MILJOEN VERDIEND AAN JE OLIEBRONNEN IN TURKIJE ... EN TOEN, IN AUGUSTUS ... NOG EENS TWEE MILJOEN MET JE BONBONFABRIEK EN IN SEPTEMBER HEB JE, ALS IK ME NIET VERGIS ...
DAT BEDOEL IK NIET!
WAT JE ME DAAR VERTELT WEET IK ZELF WEL, MAAR HET GAAT ER NIET OM WAT IK ZAKELIJK ALLEMAAL GEDAAN HEB ... IK BEDOEL ANDERE DINGEN, ZOALS EEN GOEDE DAAD BIJVOORBEELD.
NEE MAAR! DAGOBERT DUCK TOCH!
JE WILT ME TOCH NIET ZEGGEN DAT JE BEZIG BENT AAN DE KERSTMAN TE SCHRIJVEN. OP JOUW LEEFTIJD?
WAT HEEFT MIJM LEEFTIJD ER NU MEE TE MAKEN?
IK BEN NOG JONG VAN HART, HOOR! WAT ZULLEN WE NU BELEVEN? JOECHE!!
ACH JA ... JE HEBT EIGENLIJK GROOT GELIJK! IK ZIE NIET IN WAAROM JE DE KERSTMAN NIÉT ZOU SCHRIJVEN. DAAR BEN JE NOOIT TE OUD VOOR!
MAAR OP HET OGENBLIK SCHIET MIJ GEEN GOEDE DAAD VAN JOU TE BINNEN. HET SPIJT ME. MAAR HOE KAN IK 'T OOK WETEN? JE HEBT ME NOOIT ANDERS VERTELD DAN DAT JE DIT BEDRAG ZUS OF ZO HAD VERDIEND!
DIEPE ZUCHT!
DAN ZIT ER NIETS ANDERS OP DAN DAT IK NOG EENS ZELF GA PROBEREN ER ACHTER TE KOMEN. HET ZAL STRAKS WEL BLIJKEN OF IK IETS GOEDS HEB GEDAAN OF NIET!
DAG, DAGOBERT! VEEL SUCCES, HOOR!
WUUUUUU!
IK BEGIN ME NU TOCH WERKELIJK ONGERUST TE MAKEN, DAT IK HELEMAAL GEEN GOEDE DAAD HEB GEDAAN...
... EN HET HELE JAAR MET NIETS ANDERS BEN BEZIG GEWEEST DAN MET ALSMAAR RIJKER WORDEN. MAAR DAT KAN IK DE KERSTMAN TOCH NIET SCHRIJVEN!

MISSCHIEN MOET IK NAAR EEN HERSENSPECIALIST OM EENS TE ZIEN OF MIJN GEHEUGEN NIET EEN BEETJE OP GANG KAN WORDEN GEBRACHT... JA, DAT GA IK DOEN!
IK BEKLOP THANS DIT GEDEELTE VAN UW HOOFD, WAAR, VOLGENS DE WETENSCHAP, HET GEHEUGEN IS GEZETELD. U ZULT ZICH STRAKS WEL WEER HERINNEREN WAT...
JANUARI... TWEE MILJOEN VERDIEND MET BANANEN... FEBRUARI... DRIE MILJOEN VERDIEND MET MIJN TINMIJNEN...
TIK! TIK!
IN MAART... EEN HALF MILJOEN VERDIEND MET KAUWGOM ...APRIL... EEN MILJOEN MET DE VERKOOP VAN MIJN HALVE VEESTAPEL ...IN... HOU OP!
HET HAALT NIETS UIT, DOKTER. IK HERINNER ME ALLEEN MAAR DINGEN DIE IK ALLANG WIST... DAAR HEB IK NIETS AAN! BOVENDIEN KRIJG IK HOOFDPIJN VAN DAT GEKLOP!
'T SPIJT ME, DAN KAN IK U NIET HELPEN. DAN KRIJG IK TWINTIG GULDEN VAN U!
HIER HEEFT U ER VIJFTIG! KOOP VOOR HET VERSCHIL MAAR WAT KERSTCADEAUTJES VOOR UW KINDEREN!
DERTIG GULDEN EXTRA VOOR MIJN KINDEREN? DAAR DOET HIJ EEN REUZE GOEDE DAAD EN HIJ MERKT HET NIET EENS!
BENG!
MENEER DUCK! KOM TERUG! JAMMER HIJ IS AL WEG!
OP
NEER
KLIK!
GOEIE GRUTJES NOG AN TOE!
POSTKANTOOR
BRIEVEN
BESTE KINDEREN, BRIEVEN VOOR DE KERSTMAN KUNNEN JULLIE TOT UITERLIJK VIER UUR HIER BEZORGEN.

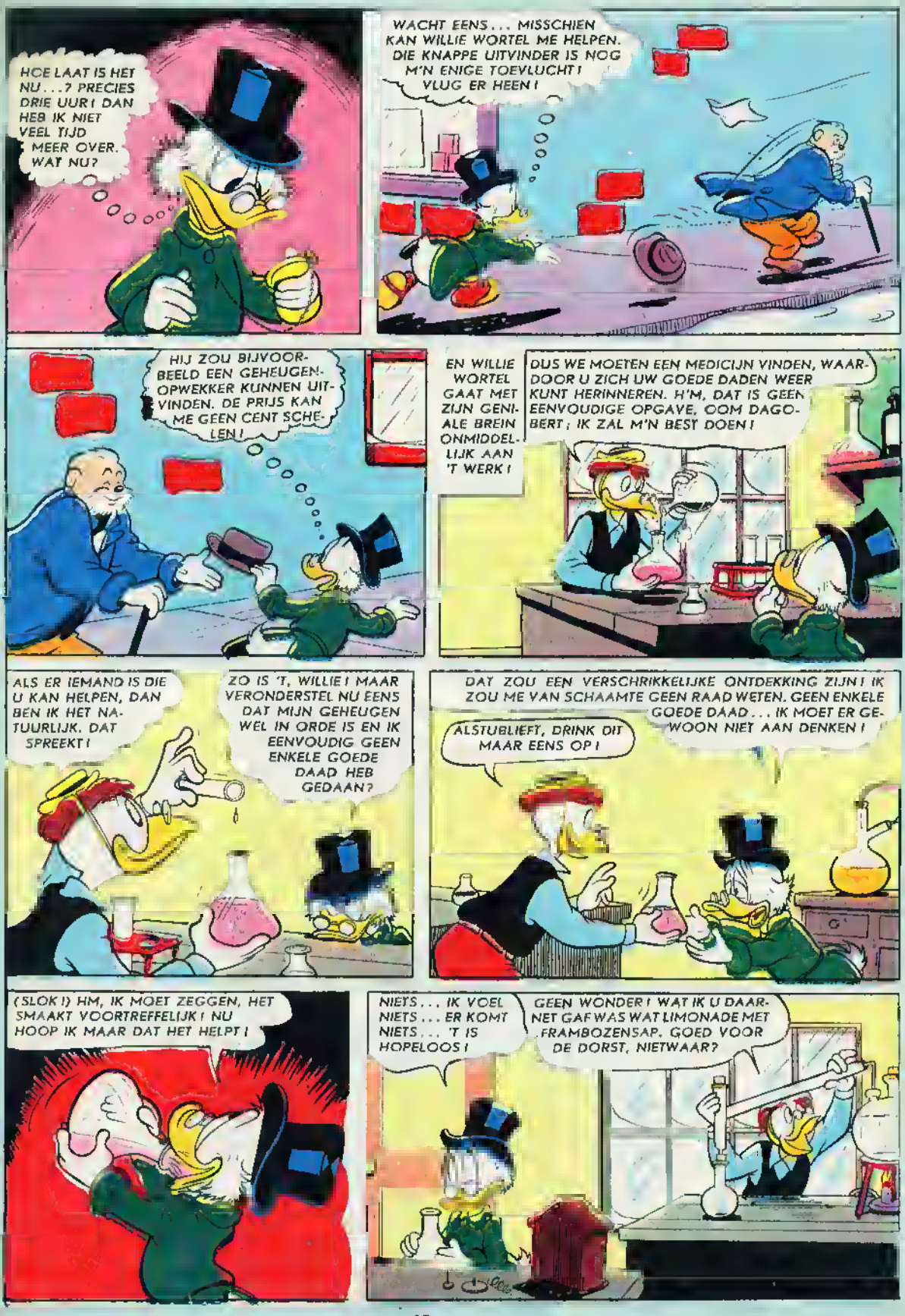
HOE LAAT IS HET NU . . . ? PRECIES DRIE UUR ! DAN HEB IK NIET VEEL TIJD MEER OVER. WAT NU?
WACHT EENS . . . MISSCHIEN KAN WILLIE WORTEL ME HELPEN. DIE KNAPPE UITVINDER IS NOG M'N ENIGE TOEVLUCHT ! VLUG ER HEEN !
HIJ ZOU BIJVOORBEELD EEN GEHEUGENOPWEKKER KUNNEN UITVINDEN. DE PRIJS KAN ME GEEN CENT SCHELEN !
EN WILLIE WORTEL GAAT MET ZIJN GENIALE BREIN ONMIDDELLIJK AAN 'T WERK !
DUS WE MOETEN EEN MEDICIJN VINDEN, WAARDOOR U ZICH UW GOEDE DADEN WEER KUNT HERINNEREN. H'M, DAT IS GEEN EENVOUDIGE OPGAVE, OOM DAGOBERT ; IK ZAL M'N BEST DOEN !
ALS ER IEMAND IS DIE U KAN HELPEN, DAN BEN IK HET NATUURLIJK. DAT SPREEKT !
ZO IS 'T, WILLIE ! MAAR VERONDERSTEL NU EENS DAT MIJN GEHEUGEN WEL IN ORDE IS EN IK EENVOUDIG GEEN ENKELE GOEDE DAAD HEB GEDAAN?
DAT ZOU EEN VERSCHRIKKELIJKE ONTDEKKING ZIJN ! IK ZOU ME VAN SCHAAMTE GEEN RAAD WETEN. GEEN ENKELE GOEDE DAAD . . . IK MOET ER GEWOON NIET AAN DENKEN !
ALSTUBLIEFT, DRINK DIT MAAR EENS OP !
(SLOK !) HM, IK MOET ZEGGEN, HET SMAAKT VOORTREFFELIJK ! NU HOOP IK MAAR DAT HET HELPT !
NIETS . . . IK VOEL NIETS . . . ER KOMT NIETS . . . 'T IS HOPELOOS !
GEEN WONDER ! WAT IK U DAARNET GAF WAS WAT LIMONADE MET FRAMBOZENSAP. GOED VOOR DE DORST, NIETWAAR?

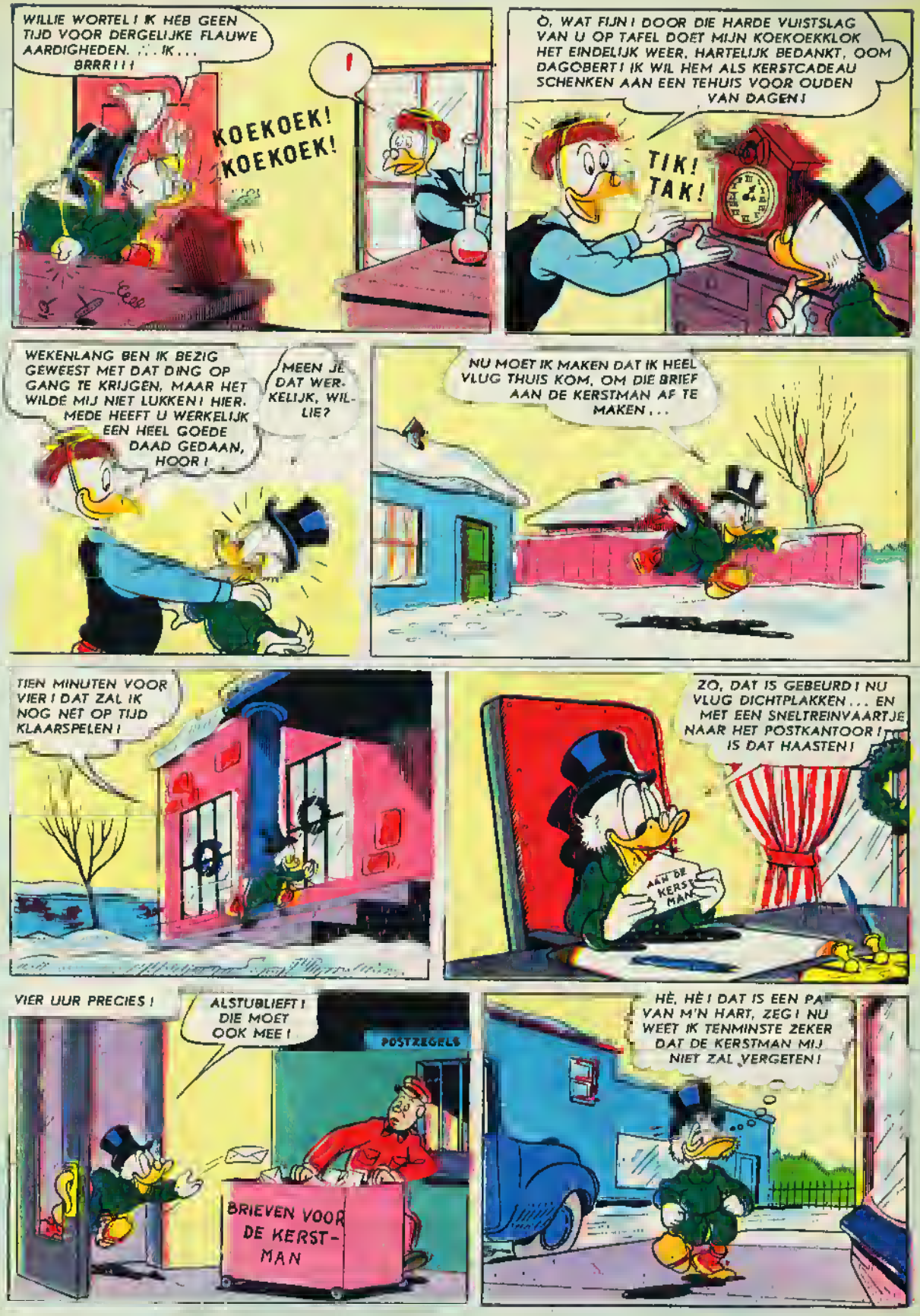
WILLIE WORTEL! IK HEB GEEN TIJD VOOR DERGELIJKE FLAUWE AARDIGHEDEN. .'. IK . . . BRRR!!!
KOEKOEK! KOEKOEK!
!
O, WAT FIJN! DOOR DIE HARDE VUISTSLAG VAN U OP TAFEL DOET MIJN KOEKOEKKLOK HET EINDELIJK WEER, HARTELIJK BEDANKT, OOM DAGOBERT! IK WIL HEM ALS KERSTCADEAU SCHENKEN AAN EEN TEHUIS VOOR OUDEN VAN DAGEN!
TIK! TAK!
WEKENLANG BEN IK BEZIG GEWEEST MET DAT DING OP GANG TE KRIJGEN, MAAR HET WILDE MIJ NIET LUKKEN! HIER. MEDE HEEFT U WERKELIJK EEN HEEL GOEDE DAAD GEDAAN, HOOR!
MEEN JE DAT WERKELIJK, WILLIE?
NU MOET IK MAKEN DAT IK HEEL VLUG THUIS KOM, OM DIE BRIEF AAN DE KERSTMAN AF TE MAKEN . . .
TIEN MINUTEN VOOR VIER! DAT ZAL IK NOG NET OP TIJD KLAARSPELEN!
ZO, DAT IS GEBEURD! NU VLUG DICHTPLAKKEN . . . EN MET EEN SNELTREINVAARTJE NAAR HET POSTKANTOOR! IS DAT HAASTEN!
AAN DE KERST MAN
VIER UUR PRECIES!
ALSTUBLIEFT! DIE MOET OOK MEE!
POSTZEGELS
BRIEVEN VOOR DE KERST-MAN
HÈ, HÈ! DAT IS EEN PA VAN M'N HART, ZEG! NU WEET IK TENMINSTE ZEKER DAT DE KERSTMAN MIJ NIET ZAL VERGETEN!

ACH, HET IS ME EIGENLIJK NIET OM EEN CADEAUTJE TE DOEN – AL BEN IK DAAR WEL ERG GEVOELIG VOOR – MAAR ZONDER KERSTMAN IS HET VOOR MIJ NIET ECHT KERSTFEEST. IK SCHRIJF HEM AL ZEVENTIG JAAR EN IEDER JAAR IS HIJ NOG BIJ MIJ OP BEZOEK GEHEEFT . . .
. . . ME BELOOFD DAT HIJ GEEN JAAR ZOU OVERSLAAN, ALS IK HEM EEN BRIEF SCHREEF EN HEM DAARIN VAN MINSTENS ÉÉN GOEDE DAAD VERTELDE, DUS . . .
MAAR DE VOLGENDE MORGEN . .
HIER HEEFT U UW BRIEF ONBESTELD TERUG, MENEER DUCK! 'T SPIJT ME, MAAR U HAD VERGETEN ER EEN POSTZEGEL OP TE PLAKKEN!
WAT DOM!
BRIEVEN
LIEVE HELP! DAT IS MIJN BRIEF AAN DE KERSTMAN! IK HEB MIJ GISTEREN ZO VERSCHRIKKELIJK GEHAAST DAT IK GLAD VERGETEN HEB ER EEN POSTZEGEL OP TE DOEN. O WAT DOM!
AAN DE KERSTMAN
O, WAT DOET ME DAT EEN VERDRIET (SNIF!) WAT ZAL IK HEM MISSEN! DAT VRIENDELIJKE GEZICHT . . . DIE HARTELIJKE LACH . . .
OP DE AVOND VOOR KERSTMIS ZIT DAGOBERT EENZAAM EN TREURIG VOOR DE HAARD.
IK HAD GERUST MEER DAN ÉÉN GOEDE DAAD MOGEN DOEN! IK VERDIEN EIGENLIJK NIETS ANDERS DAN DAT DE KERSTMAN VANAVOND NIET BIJ ME KOMT . . .
LAAT IK MAAR EEN VLAMMETJE IN DE HAARD STEKEN. EEN KNAPPEREND VUURTJE VERJAAGT MISSCHIEN DE KILLE ONGEZELLIGHEID EEN BEETJE.
HE, VERBEELD IK ME HET NOU, OF HOOR IK IEMAND OP DE STOEP VOOR HET HUIS? WIE ZOU DAT KUNNEN ZIJN ZO LAAT?
HEI! HO!

DAG, DAGOBERT! HOE GAAT HET MET JOU SINDS MIJN VORIG BEZOEK? HEB JE HET HELE JAAR BRAAF OPGEPAST?
HÉ, DAG, KERSTMAN! GOEDENAVOND!
IK HAD U NIET VERWACHT! IK HAD U WEL GESCHREVEN EN GEVRAAGD TE KOMEN, MAAR DE POST KON U DE BRIEF NIET BEZORGEN, OMDAT IK ER GEEN POSTZEGEL OP HAD GEPLAKT!
O, IK DACHT AL, WAAR BLIJFT Z'N BRIEF DIT JAAR? MAAR ANDERE MENSEN HEBBEN ME OVER JOU GESCHREVEN!
EN ME GEVRAAGD OF IK JE WILDE BEZOEKEN OMDAT JIJ GOEDE DADEN HAD GEDAAN. EEN VOGELTJE IN HET NEST TERUGGELEGD, EEN DAME GEHOLPEN, EEN KOE VAN DE DOOD GERED, HOUT VOOR OMA DOORGEZAAGD EN ZO VOORT EN ZO VOORT...
O JA, HEB IK DAT ALLEMAAL GEDAAN? DAAR KAN IK ME HELEMAAL NIETS MEER VAN HERINNEREN!
NEE, DAT WIL IK BEST GELOVEN! JIJ HEBT BIJ ALLES WAT JE DOET ALLEEN MAAR JE GEDACHTEN BIJ G... GEHEEL ANDERE DINGEN. MAAR JE HEBT EEN GOED HART HOOR!
NU, IK MOET ER WEER VANDOOR! TOT VOLGEND JAAR, DAGOBERT! HE ALLERBESTE!
TOT ZIENS, KERSTMAN. EN NOG HARTELIJK BEDANKT!
HOOG DOOR DE LUCHT BRENG IK MIJN GAVEN...
KLINGELING! KL
WAT VREEMD EIGENLIJK! DAAR HEB IK AL DIE TIJD GOED GEDAAN ZONDER ER ZELF OOK MAAR IETS VAN TE MERKEN! HIHIHI!
BESTE DAGOBERT, NU KUNNEN WIJ ELKAAR TENMINSTE WEER FRANK EN VRIJ IN DE OGEN KIJKEN. IK WENS JE EEN GELUK-KIG KERSTFEEST. OUWE JONGEN!

TOM POES EN DE BOEMERANG

HEER BOMMEL HAD IN ZIJN TUIN EEN VREEMD, KROM VOORWERP OPGEGRAVEN: EEN BOEMERANG. HET DING DROEG HET OPSCHRIFT: „WIE MIJ ÉÉNMAAL GOOIT KRIJGT MIJ ALTIJD TERUG". DEZE VOORSPELLING WAS OP EEN AKELIGE MANIER UITGEKOMEN. HET LEEK WEL ONMOGELIJK OM DE BOEMERANG, DIE NIETS DAN RAMPEN VEROORZAAKTE, KWIJT TE RAKEN. TOEN HEER BOMMEL HET ONGELUKSDING IN DE HAVEN WILDE WERPEN, ZEILDE HET DE STUURHUT VAN „DE ALBATROS" BINNEN EN HET RAAKTE DE SCHEEPSTELEGRAAF. HET SCHIP STOOMDE MET VOLLE KRACHT VOORUIT EN RAMDE DE HAVENMUUR.

HEE... BLIJF STAAN, OVERGEHAALDE BROBBELS! POLITIE...! HELP! GRIJP DIE SCHURK!

HEER OLLIE, LOOP NIET WEG! U HOORT DE KAPITEIN DEZE SCHADE TE VERGOEDEN.

EEN ANDERE KEER... ALS HIJ EEN BEETJE GEKALMEERD IS. KOM, LOPEN TOM POES!

HET WAS NATUURLIJK NIET FLINK VAN HEER BOMMEL OM TE VLUCHTEN, MAAR MISSCHIEN WEL VERSTANDIG, WANT DE KAPITEIN, DIE ALS EEN RAZENDE NAAR BENEDEN KLOM, BELOOFDE HEM ALLERLEI NARE DINGEN.

IK SLA JE TOT APPELMOES, HOBBELS! TOT HUZARENSLA... MET SLAGROOM...!

W-WE K-KUNNEN NIET VERDER... EN W-WE KUNNEN OOK NIET MEER T-TERUG!

AU!

JA, HET WAS WAAR! ACHTER HEN NADERDE DE TIERENDE KAPITEIN EN VOOR HEN WERD DE WEG VERSPERD DOOR COMMISSARIS BULLE BAS, DIE NATUURLIJK OP HET LAWAAI AFKWAM.
WE ZIJN INGESLOTEN!
KOM MEE . . . DEZE LOODS IN!
'HALT . . . IN NAAM DER WET!

DOBBELS, KOM TEVOORSCHIJN, DAN SCHEUR IK JE AAN SNIPPERS!
ALS JE NIET TEVOORSCHIJN KOMT, DAN SCHIET IK, BOMMEL!

DE KAPITEIN EN DE COMMISSARIS DOORZOCHTEN DE HELE LOODS, MAAR NERGENS VONDEN ZIJ EEN SPOOR VAN DE VLUCHTELINGEN. DIT BRACHT DE KAPITEIN NOG MEER UIT ZIJN HUMEUR.
BAH . . . AAN DIE OVERGEHAALDE POLITIE HEB JE OOK AL NIETS!
PAS OP JE WOORDEN, KAPITEIN! DE POLITIE IS ALTIJD PARAAT!

O JA? WAAR WAS JE DAN, TOEN DIE DROBBELS MIJN SCHIP VERNIELDE MET DIT OVERGEHAALDE DING?

BAH . . . GRR . . . WEG ERMEE!

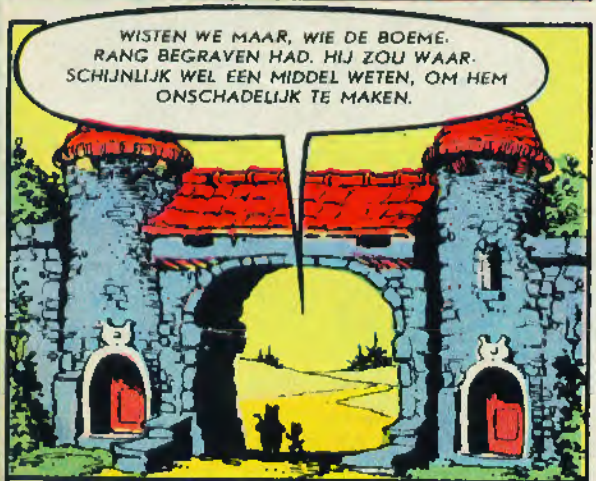

TERWIJL HEER BOMMEL EN TOM POES DE STAD ROMMELDAM ONTVLUCHTTEN . . .

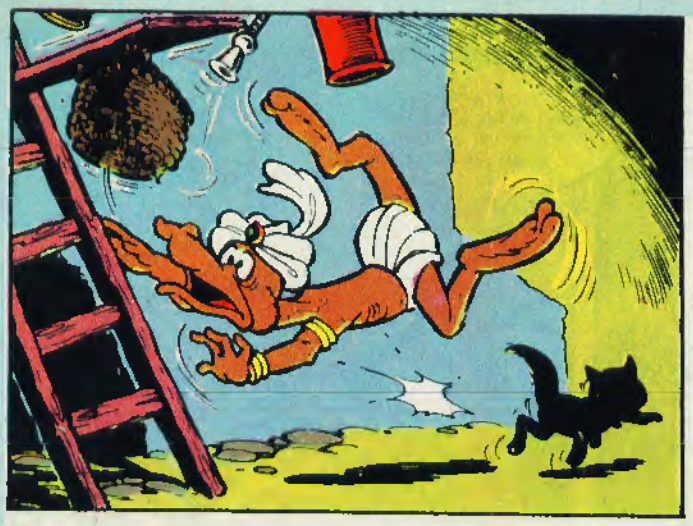

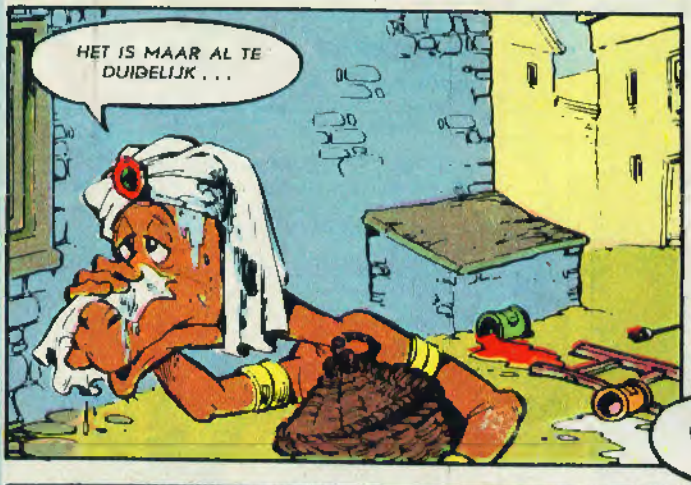

DE VREEMDELING, DIE NOG AL DOOR PECH SCHEEN TE WORDEN ACHTERVOLGD, LIEP REGELRECHT NAAR SLOT BOMMELSTEIN. HIJ GING DAAR DE TUIN IN EN KEEK SOMBER NAAR HET GAT, WAARUIT HEER BOMMEL DE BOEMERANG HAD OPGEGRAVEN.

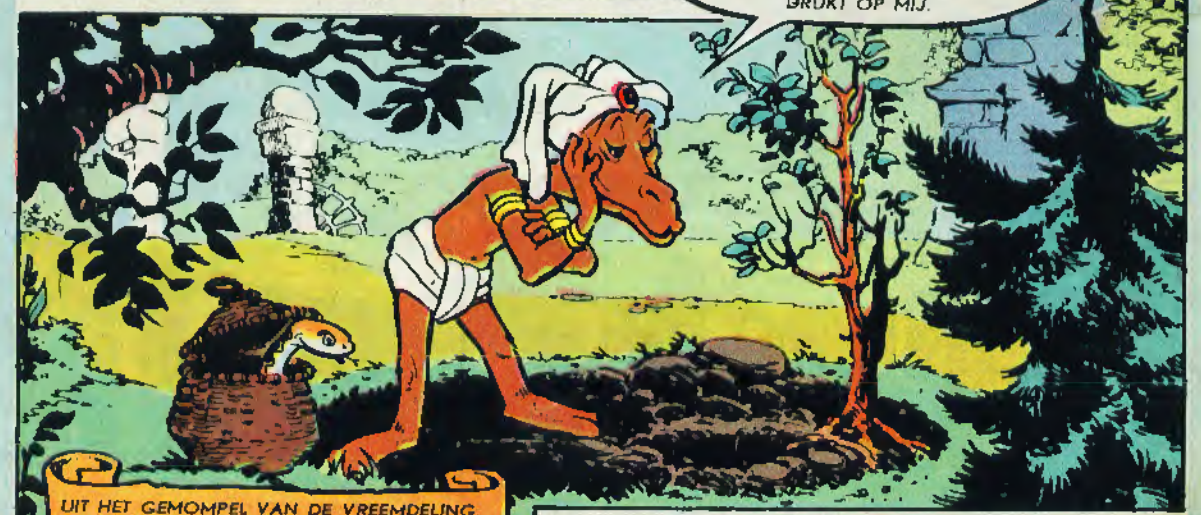

UIT HET GEMOMPEL VAN DE VREEMDELING KON MEN OPMAKEN, DAT HIJ AL ZIJN PECH AAN HET LOSLATEN VAN DE BOEMERANG TOESCHREEF. WAT HAD HIJ MET DE BOEMERANG TE MAKEN? HOE WIST HIJ DAT DIT WAPEN HIER WAS OPGEGRAVEN? HET ANTWOORD: HIJ WAS DEGENE, DIE DE BOEMERANG IN HET TUINTJE BEGRAVEN HAD!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Adres: De Geïllustreerde Pers N.V., Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Tel. 020-36500. Giro 119131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.